

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὕργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 57ο Τεύχος 949
Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2007

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμίνας Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.

Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκτύπωσις: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033
www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Θικῶν Ἐξαφύλλου:

Πόλος ἱερατικῶν ἀμφίων. Κειμήλιον Ἱερᾶς
Γκῆτης Προφῆτου Ἡλιοῦ Ἀγίου Ὁρους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων	3-4
Ὀνομαστήρια Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χρυσοστόμου	5
Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικήτα Καλύμνου	6
Δογματική καί κανονική ἀνάλυση τῆς ἐνώσεως.....	7-10
Ἡ Φωνή τῶν Πατέρων.....	11-13
Φωνή ἀπό παλαιά.....	14
Ἀφιέρωμα.....	15-16
Μικρά καί οὐσιώδη.....	17
Τήν Διακονίαν σου πληροφόρησον.....	18-23

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα
τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονο-
γενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάρι-
τος καί ἀληθείας.»

(Ἰωάνν. Α' 14)

Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων παντὶ τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας σωτηρίου ἔτους 2007

Πεφιλημένοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί

Τέκνα ἀγαπητά καὶ περιπόθητα

Ε΄φθασε καὶ πάλιν Θεοῦ εὐδοκία ἡ ἐπέτειος τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πληροῦσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν χαρᾶς οὐρανίου καὶ εὐφροσύνης, ἵνα ἀνανήφοντες καὶ ὑψούμενοι ἐκ τῶν γηίνων δοξάσωμεν ἀξιοχρέως τὴν σωτήριον Αὐτοῦ οἰκονομίαν.

Ἡ Ἐκκλησία ψάλλει σήμερον: «*Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον*» πρό τῶν αἰώνων ὑπάρχον καὶ φανερωθέν εἰς τὸν κόσμον, ὅτε ἡ θεία Βουλή καθόρισε τὸν χρόνον.

Τότε ὁ οὐράνιος Πατήρ ἐξαπέστειλε τὸν Υἱόν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον «*γενόμενον ἐκ γυναικός*» Παρθένου, κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον, ἵνα ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερωθέντες ἐκ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου γενόμεθα υἱοὶ Θεοῦ κατὰ χάριν.

Ἡ ἔλευσις τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς γῆς διέλυσε τὸ βαθὺ σκότος τῆς ἀγνωσίας περὶ Θεοῦ καὶ ἀπεκάλυψε τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς θεογνωσίας, ὥστε μέγας ἀριθμὸς τῶν πιστευσάντων προσέφερον τὴν ζωὴν τῶν θυσιῶν, ὁμολογοῦντες Θεὸν τὸν Χριστόν, καὶ τοῦτον Ἑσταυρωμένον!

Τὴν τελείαν αὐτὴν πίστιν ἐρμηνεύων ὁ Παῦλος λέγει: «*Ἔστι δέ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων*» (Εφ. ΙΑ-1).

Ὁ ἔχων ἀκριβῆ τὴν πίστιν βλέπει τὰ ἐλπιζόμενα ἀγαθὰ ὡς παρόντα καὶ ἔχει θετικὴν πληροφορίαν περὶ τῶν μὴ βλεπομένων αἰσθητῶς.

Ἐπικεντροῦται ὁθεν ὅλη ἡ υπόθεσις τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου εἰς τὴν βεβαίαν καὶ ἀκριβῆ πίστιν διὰ τὴν ἐπανάκτησιν τοῦ ἀπωλεσθέντος παραδείσου.

Ὁρθὴ πίστις γεννᾶται ἐξ ὑγιαινούσης διδασκαλίας καὶ εἶναι τὸ ἀπαύγασμα φωτός τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καθὼς ὁμολογοῦμεν: «*Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες. Αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν*». Εἶναι ἡ βάσις ὁθεν καὶ

τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ δέ ἑτεροδιδασκαλία τῶν ἡμερῶν μας μέ τάς νοθεύσεις καί τό συνονθύλευμα τῶν αἱρέσεων καί τοῦ παπισμοῦ, συνιστοῦν Ἐκκλησίαν τῶν πονηρευομένων, κατά τόν Δαβίδ.

Εἰς ἀντίκρουσιν ὅμως τῆς τεκταινομένης προδοσίας, ἡ θεία Πρόνοια ἐπεστράτευσε τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς εἰς ἀγῶνα ἄνισον διασώσεως τοῦ πολυτίμου θησαυροῦ τῆς Πίστεως ἐκ στόματος τοῦ Ἰδοῦ διὰ τῶν ὀργάνων του. Εἶθε εἰς τοῦτο, ἀγαπητοί, νά φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς ὑψηλῆς κλήσεώς μας μέχρι θυσίας, διὰ ν' ἀποκομίσωμεν τόν στέφανον τῆς ὁμολογίας περὶ Θεοῦ.

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία καλεῖ τὰ τέκνα της λέγουσα: «*Δεῦτε λάβωμεν τὰ τοῦ παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπηλαίου*» (οἶκος).

Ὁλοκληροῦται ἐδῶ ἡ ἀπ' αἰῶνος προδιαγραφή τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τοῦ γένους ἡμῶν. Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ γίνεται Υἱός ἀνθρώπου ἐν πολλῇ ταπεινώσει καί ἐσχάτῃ πτωχείᾳ. Γίνεται τύπος καί ὑπογραμμός ἡμέτερος πρὸς μίμησιν διὰ τὴν ἰδικὴν μας οὐράνιον δόξαν.

Εἰς ταῦτα ὅμως, ἡ δύστηνος ἐποχή μας μετέτρεψε τὴν προσήλωσιν τῶν ἀνθρώπων εἰς ξεφάντωμα τῶν ἡμερῶν, ἀντίθετον πρὸς τό ὑπόδειγμα καί τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν τῆς ἐορτῆς δι' ἀνταπόδοσιν δόξης πρὸς τὸν δοξάσαντα ἡμᾶς Χριστόν.

Ἀλλ' ἡμεῖς ἀγαπητοί, ἅς ἀτενίσωμεν μετ' εὐλαθείας καί προσηλώσεως τὰ ἐν τῷ Σπηλαίῳ συντελούμενα. Τὴν ἐξ οὐρανοῦ δι' Ἀγγέλων μαρτυρίας περὶ τοῦ γεννηθέντος Σωτῆρος, τὴν ἐσχάτην ταπείνωσιν τοῦ Θεανθρώπου, σπαργανουμένου εἰς φάτνην πενιχράν τῶν ἀλόγων, τὴν θεωρίαν τῶν Ἀγγέλων ὑπὸ τῶν ποιμένων δοξολογούντων τὴν ἄρρητον θεϊκὴν συγκατάβασιν ἐπ' εὐδοκίᾳ τῶν ἀνθρώπων καί εἰς ταῦτα, ἅς προσθέσωμεν τὴν ἰδικὴν μας θερμὴν ἀγάπην πρὸς τὸν νηπιάσαντα Θεόν.

Ἄς τοῦ προσφέρωμεν ὡς ἄλλην φάτνην μετὰ ἀφοσιώσεως τὰς καρδίας μας, ἱκετεύοντες ὅπως ἀνακλιθῇ εἰς ταῦτα, διότι τοῦτο εὐαρεστεῖ τὸν Κύριον ὑπὲρ πᾶν ἄλλον ἀντίδοτον τῆς Θεϊκῆς ἀγάπης Του.

Ἄς μᾶς συγκινήσει βαθέως τό μέγα γεγονός τῆς σήμερον, διὰ νά ἀξιολογήσωμεν καί δι' ἔργων ἀρετῆς τοῦτο, καθολοκληροῦντες τό θεῖον δῶρον τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως πού μᾶς ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς ἐσχάτους τούτους καιροὺς.

Σύν τούτοις, διαπύρως προσεπευχόμεθα πάντα τὰ βέλτιστα, ἐπικαλούμενοι τό θεῖον ἔλεος καί τὴν τοῦ ἁγίου Σπηλαίου χάριν καί εὐλογίαν ἐφ' ὑμᾶς ὅπως ἀξιοχρέως ἀποδώσωμεν εἰς τὸν ἀγαπήσαντα ἡμᾶς Θεόν ἀγάπην ἀντὶ ἀγάπης καί δόξαν ἐξ ἔργων ἀρετῆς ἐν ὑγείᾳ τῇ κατ' ἄμφω καί χαρᾷ οὐρανίᾳ.

Διάπυρος εἰς Κύριον εὐχέτης
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τά Ὀνομαστήρια τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χρυσοστόμου

Μέ τήν ἀρμόζουσα τάξη καί ἐκκλησιαστική λαμπρότητα τήν Δευτέρα 13/26 Νοεμβρίου καθ' ἥν ἡμέρα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐώρτασε τά ὀνομαστήριά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος.

Κάθε χρόνο κατά τήν εὔσημο αὐτήν ἡμέρα δινεταί ἡ εὐκαιρία στόν ἱερό κλῆρο καί τόν εὐσεβῆ λαό τῆς Ἀκαينوτόμητης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ νά ἐκφράσουν τήν ἐγκάρδια τιμή, τόν εἰλικρινή σεβασμό καί τήν υἱική ἀγάπη πρός τόν ἀειθαλή καί ἀκάματο Πρωθιεράρχη μας. Εἰς τό σεπτό πρόσωπό του οἱ πάντες ἀναγνωρίζουν τόν στιβαρό ἡγέτη, τόν φιλόστοργο πατέρα, τόν καλόν ποιμένα, τόν σοφό οἰακοστρόφο ὅστις ἀπό κοινοῦ μετά τῶν ὑπολοίπων μελῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας κατευθύνει σταθερά τήν ὁλκάδα τῆς Ὁρθοδοξίας, παρά τήν βία τῶν ἀνέμων καί τήν σφοδρότητα τῶν κυμάτων εἰς εὐδιους λιμένας.

Τήν παραμονή λοιπόν τῆς ἐορτῆς καί μέ τήν συμμετοχή πολλῶν κληρικῶν καί πλήθους πιστῶν ὁ ἐπίσης ἐορτάζων Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐχοροστάτησε εἰς τόν πανηγυρικό Ἑσπερινό πού τελέσθηκε στήν Ἱ. Μονή Παναχράντου. Τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς στό μεγάλοπρεπο Καθολικό τῆς ὡς ἄνω Μονῆς ἐτελέσθη πολυαρχιε-

ρατικό συλλεῖτουργο προκαθημένου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου καί συνιερουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καί

Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερωντίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, ἐνῶ συμπροσευχόμενος παρέστη καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος. Εἰς τό κοινωνικό τῆς Θ. Λειτουργίας καί μέ ἀναφορά στόν ἐορτάζοντα μεγάλο ἱεράρχη Ἀγ. Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο πού ἐφέτος συμπληρώθηκαν 1.600 χρόνια ἀπό τό μαρτυρικό του τέλος, κήρυξε τόν Θ. Λόγο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ ἐκ μέρους τῶν συνιεραρχῶν του καί ἱεροῦ κλήρου εὐχήθηκε εἰς τό τέλος τοῦ κηρύγματος υἱκῶς τά δέοντα εἰς τόν σεπτόν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἰς τό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε μέ θερμούς λόγους τίς εὐχαριστίες του πρός ὅλους τούς παρευρισκομένους, κληρικούς καί λαϊκούς, γιά τήν πλουσία ἀγάπη των πρός τό πρόσωπό του.

Ἡ Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας πού ἐκδίδεται μέ τήν εὐχή καί εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πρωθιεράρχου μας ἐκφράζει τό καθολικό σῶμα τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εὐχεται καί δέεται πρός τόν Δοτήρα παντός ἀγαθοῦ «τόν Δεσπότη καί Ἀρχιερέα ἡμῶν Κύριε φύλαττε εἰς πολλά ἔτη».

‘Ο ‘Ιερός Ναός ‘Αγίου Νικήτα Καλύμνου

Εἰς τὴν περιοχή τοῦ Φλασκᾶ τῆς Καλύμνου βρίσκεται ὁ ἰδιωτικὸς ναὸς τῆς οἰκογενείας Χριστοφῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ‘Αγίου Νικήτα. Τὸν ναὸν αὐτόν ἤρχισε νὰ ἀνεγείρῃ ὁ Νικήτας Χριστοφῆς καὶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν αὐτοῦ συνέβαλε σημαντικῶς ὁ υἱὸς τοῦ Νικήτα, Ἑμμανουήλ Χριστοφῆς, ἐργαζόμενος ὡς μετανάστης εἰς Αυστραλίαν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νικήτα, οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν κληρονόμων μετεβίβασαν τὰ μερίδιά των εἰς τὸν Ἑμμανουήλ, ἡ μήτηρ τοῦ ὁποίου ὀνόματι Καλοτίνα, διέμενε εἰς ἓν κελλίον πλησίον τοῦ ναοῦ καὶ ἠκολούθη τὸ πάτριον ἐορτολόγιον. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς Καλοτίνας, ἡ Μητρόπολις τῶν νεοημερολογιτῶν, ἐκμεταλλευομένη τὴν ἀπουσίαν τῶν νομίμων ἰδιοκτητῶν ἐκ τῆς νήσου, κατέλαβε τὸν ναὸν καὶ ἐχαρακτήρισεν αὐτόν ἐνοριακόν, διορίσασα παρὰ νόμῳ Ἐφημέριον καὶ Ἐπιτρόπους. Τοῦτο, ὅπως ἦτο φυσικόν, ἔφερε τὴν Μητρόπολιν εἰς συνεχῆ διαμάχην μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν οἱ ὅποιοι, πρὸ δύο ἐτῶν, ἐπέτυχον νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς αὐτούς τὰ κλεῖθρα καὶ νὰ ἐπανακτήσουν τὸν ἔλεγχον τοῦ ναοῦ. Τότε ἀπεφάσισαν νὰ παραχωρήσουν τὸν ναὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν καὶ οἱ ἴδιοι πλέον, ὅπως καὶ ἄλλοι συγγενεῖς των. Τοῦτο πληροφορηθεῖς ὁ νεοημερολογίτης Μητροπολίτης κ. Παῖσιος κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 2006 ἐδημιούργησε τὰ γνωστά ἐπεισόδια, ὡς ἤδη αὐτὰ ἔχουν περιγραφεῖ εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» (τεῦχος 941, 2006).

Μετὰ ταῦτα, ὁ Θεοφιλέστατος κατ' ἐπανάληψιν ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ναὸν αὐτόν μέχρι τὴν ἔναρξιν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅποταν ἄνθρωποι τῆς νεοημερολογιτικῆς

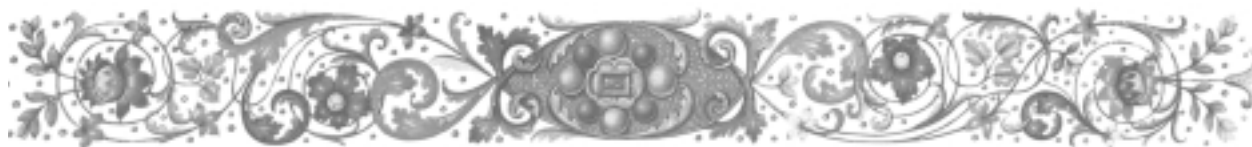
Μητροπόλεως διερρήγγυναν συνεχῶς τὸν ναόν, τῶν ἰδιοκτητῶν, μὴ προστατευομένων ἀπὸ τὰς ἀρχάς καὶ μὴ δυναμένων νὰ περιφρουροῦν συνεχῶς τὸν ναὸν ὡς μὴ μόνιμοι κάτοικοι τῆς Καλύμνου. Διὰ τοῦτο ὁ ναὸς ἀνεκατελήφθη ὑπὸ τῶν νεοημερολογιτῶν.

Πλὴν ὅμως, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐξέδωκε προσωρινὴν ἀπόφασιν δικαιώσας τοὺς ἰδιοκτήτας. Παρὰ τὰς ἀπειλάς λοιπόν, τοῦ κ. Παῖσιου, καὶ μὲ εἰσαγγελικὴν ἐντολήν μετέβησαν κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικήτα διὰ νὰ πανηγυρίσουν ὀρθοδόξως τὸν Ἅγιον.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς (14/27-9-2007), πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἐτέλεσαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ καὶ ἀνέγνωσαν ἐκ περιτροπῆς τὰς εἰδικὰς διὰ τὴν περίπτωσιν εὐχὰς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσαν πανηγυρικῶς τὸν Ἑσπερινόν, ἡ δέ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Ταυλαρίου, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ συνευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἡ υπόθεσις θὰ κριθῇ τελικῶς κατὰ τὴ 4ην Ἀπριλίου 2008 (ν.ή.) ἀπὸ τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Σ.τ.Ε.

Δογματική καί κανονική Ἀνάλυση τῆς ἐνώσεως τῶν Ρώσων τῆς διασπορᾶς μέ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας

Ὑπό Βλαδιμήρου Moss

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Από ὅ,τι ἔχει εἰπωθεῖ συνεπάγεται ὅτι ἡ ιδιότητα μέλους στό Π.Σ.Ε. δέν εἶναι ἀπλῶς παρατήρηση τῆς δραστηριότητος τοῦ Συμβουλίου. Ἡ ιδιότητα μέλους εἶναι ἀκριβῶς τό νά εἶσαι ἓνα μέρος τῆς Οἰκουμενικῆς Κοινοπολιτείας. Τό Πατριαρχεῖο Μόσχας δέν πρέπει νά εἶναι μέλος τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπό τήν στιγμή πού αὐτό ὑποδηλώνει ὅτι ἔτσι γίνεται μέλος τῆς οἰκουμενικῆς κίνησης.

3. Ὁ τρίτος λόγος πού ἡ ιδιότητα μέλους στό Π.Σ.Ε. ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τήν Ὁρθόδοξία ὀφείλεται στό ὅτι ἡ ιδιότητα μέλους δηλώνει ἀναπόφευκτα τή συμφωνία μέ τίς καταστατικές ἀρχές καί τούς κανόνες τοῦ Π.Σ.Ε. Παραδείγματος χάριν, ἀναφέρεται στό καταστατικό τοῦ Π.Σ.Ε. (κεφάλαιο 3) ὅτι τό Συμβούλιο δημιουργεῖται ἀπό τίς Ἐκκλησίες-μέλη γιά νά ὑπηρετήσῃ τήν οἰκουμενική κίνηση. Μήπως αὐτό ἔχει τήν ἔννοια ὅτι οἱ Ἐκκλησίες-μέλη πρέπει, ἢ εἶναι ὑποχρεωμένες στήν πληρότητά τους, γιά νά ὑπηρετοῦν τήν οἰκουμενική κίνηση; Ἔτσι φαίνεται. Ἐπιπλέον τό καταστατικό τοῦ Π.Σ.Ε. (κεφάλαιο 3) περιγράφει τίς ὑποχρεώσεις ἐκείνων πού εἰσέρχονται στό Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν μέ τίς ἀκόλουθες λέξεις: “Στήν ἀναζήτηση τῆς κοινωνίας στήν πίστη καί τή ζωή, τό κήρυγμα καί τή λειτουργία, οἱ Ἐκκλησίες μέσω τοῦ Συμβουλίου... θά διευκολύνουν τήν κοινή λειτουργία σέ κάθε τόπο, παντοῦ καί... θά καλλιιεργήσουν οἰκουμενικές συνειδήσεις”. Ἀπό αὐτές τίς λέξεις εὐθέως συνεπάγεται ὅτι τό κοινό

κήρυγμα μέ τούς Προτεστάντες γίνεται μιᾷ **καταστατική ὑποχρέωση** γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὑποχρεώσεις ἀκόμα πιά ξένες στήν Ὁρθόδοξία συμπεριλαμβάνονται στους κανόνες τοῦ Π.Σ.Ε. - ἓνα ξεχωριστό ἔγγραφο πού ρυθμίζει ἄμεσα τίς ὑποχρεώσεις ἐκείνων πού εἰσέρχονται στό Συμβούλιο τῶν ἐκκλησιῶν.

Τό δεύτερο κεφάλαιο τῶν κανόνων τοῦ Π.Σ.Ε. ὀνομάζεται: “Καθήκοντα τῆς ιδιότητος μέλους”. Οἱ ἀκόλουθες γραμμές βρίσκονται σ’ αὐτό: “Ἡ ιδιότητα μέλους στό Π.Σ.Ε. σημαίνει... **ἀφοσίωση στήν οἰκουμενική κίνηση** ὡς συστατικό στοιχεῖο τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό προϋποθέτει ὅτι οἱ Ἐκκλησίες-μέλη του Π.Σ.Ε... ἐνθαρρύνουν τίς οἰκουμενικές συνδέσεις καί δράσεις σέ ὅλα τά ἐπίπεδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς”. Αὐτές οἱ λέξεις των κανόνων του Π.Σ.Ε. ὑποχρεώνουν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νά ἀντιληφθεῖ τή σύγχρονη οἰκουμενική κίνηση, μέ ὅλες τίς αἰσχυρές αἰρέσεις καί ἠθικές κακίες τῆς, ὡς μέρος τῆς ζωῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ἐνα σημαντικότερο καταστατικό ἔγγραφο εἶναι ἡ δήλωση “πρός τήν κατεύθυνση τῆς κοινῆς κατανόησης καί τοῦ ὁράματος τοῦ Π.Σ.Ε.”. Αὐτό τό ἔγγραφο ἔγινε ἀποδεκτό ἀπό τήν Κ.Ε. του Π.Σ.Ε. τό 1997 μέ τή συμμετοχή τῶν ἀντιπρόσωπων τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Καί αὐτό περιέχει ἀπόψεις ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία. Κατ’ ἀρχήν, αὐτό πού μᾶς ἀφορᾷ

είναι πώς θά κατανόησουμε τήν έκφραση πού είναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ Π.Σ.Ε., δηλαδή ὅτι τό Συμβούλιο εἶναι “Κοινοπολιτεία Ἐκκλησιῶν”. Στίς παραγράφους 3.2 καί 3.3 ἡ ἔννοια τῆς ἔφρασης “Κοινοπολιτεία” περιγράφεται στίς ἀκόλουθες λέξεις: “*Ἡ χρήση τοῦ ὅρου ‘Κοινοπολιτεία’ στη Βάση τοῦ Π.Σ.Ε. πείθει πραγματικά ὅτι τό Συμβούλιο εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό μιᾶ ἀπλή ἔνωση Ἐκκλησιῶν γιά πρακτικά ζητήματα...*”. Μποροῦμε ἀκόμη καί ποῦμε (χρησιμοποιώντας τίς λέξεις τοῦ ψηφίσματος σχετικά μέ τόν οἰκουμενισμό τῆς Β’ Βατικάνιας Συνόδου) ὅτι: “*Μεταξύ αὐτῶν (τῶν ἐκκλησιῶν) ἤδη ἀπό τώρα ὑπάρχει πραγματική, ἄν καί ἐλλιπής, κοινωνία*”.

Ἀπό αὐτήν τήν ἀναφορά εὐθέως συνεπάγεται ὅτι οἱ Ἐκκλησίες-μέλη του Π.Σ.Ε. θεωρεῖται ὅτι εἰσέρχονται σέ περιορισμένη ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ τά ἄλλα μέλη του Π.Σ.Ε. μέ ὅλες τίς πλάνες καί τίς αἰρέσεις τους. Τό ἔγγραφο “*Πρός ἕνα κοινό ὄραμα καί κατανόηση τοῦ Π.Σ.Ε.*” στό σημεῖο 3.5.3 ἐπεκτείνει σαφῶς αὐτήν τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία σέ ὁλόκληρη τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μέ ὅλους τους ἀνθρώπους της. Τό ἔγγραφο λέει ὅτι αὐτή ἡ ἐκκλησιαστική κοινωνία στό Συμβούλιο “*δέν εἶναι κάτι ἀφηρημένο καί στατικό, ἐπίσης δέν περιορίζεται στίς ἐπίσημες συνδέσεις μεταξύ τῆς ἡγεσίας των ἐκκλησιῶν καί των ἡγετῶν ἢ των ἀντιπροσώπων τους. Εἶναι μᾶλλον μιᾶ δυναμική, ἀμοιβαία ἐνεργητική πραγματικότητα πού ἀγκαλιάζει τήν πληρότητα τῆς ἐκκλησίας ὡς ἔκφραση των ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ*”.

Ἡ διακήρυξη τοῦ Τορόντο πού τιτλοφορεῖται: “*Ἡ Ἐκκλησία, οἱ ἐκκλησίες καί τό Π.Σ.Ε.*”, ἐξακολουθεῖ νά εἶναι τό σημαντικότερο ἔγγραφο τοῦ Π.Σ.Ε. πού ἔχει συνταγματική σημασία. Βάσει τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ οἱ Τοπικές Ἐκκλησίες εἰσῆλθαν στό Π.Σ.Ε. τή δεκαετία του ’60. Ἐπίσης σ’ αὐτό σαφῶς βλέπουμε τίς ἀρχές πού ἔρχονται ριζικά σέ ἀντίθεση μέ τήν Ὁρθοδοξία. Κατά συνέπεια τό σημεῖο 4.8 τῆς διακήρυξης τοῦ Τορόντου δηλώνει: “*Οἱ Ἐκκλησίες-μέλη εἰσάγονται σέ πνευματικές ἀμοιβαίες σχέσεις μέσῳ τῶν ὁποίων αὐτές προσπαθοῦν νά μάθουν ἡ μιᾶ*

τήν ἄλλη καί νά βοηθήσουν ἡ μιᾶ τήν ἄλλη, ἔτσι ὥστε τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μπορέσει νά χτιστεῖ καί ἡ ζωή τῆς ἐκκλησίας νά ἀναγεωθεῖ”. Προφανῶς, αὐτή ἡ ἀρχή τῆς “οἰκοδόμησης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ” ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τήν Ὁρθόδοξη διδασκαλία γιά τήν Ἐκκλησία. Ἐντούτοις, εἶναι ἀκριβῶς αὐτό, ὅπως βλέπουμε ἐδῶ, τό ὁποῖο εἶναι ἐγγραμμένο στό ἰδρυτικό ἔγγραφο του Π.Σ.Ε. καί δέν μπορεῖ σέ καμία περίπτωση νά ἀλλάξει.

Ἐκτός αὐτοῦ, τό ἔγγραφο στό συμπέρασμα του ἀναφέρει τά ἀκόλουθα γιά τίς ἀρχές τῆς διακηρύξεως τοῦ Τορόντο, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀρχῆς τῆς “οἰκοδόμησης τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ”: “*Καμία ἀπό αὐτές τίς θετικές προϋποθέσεις πού περιλαμβάνουν τό θεμέλιο του παγκόσμιου συμβουλίου δέν συγκρούεται μέ τίς διδασκαλίες τῶν ἐκκλησιῶν-μελῶν*”.

Ἀπό ὅ,τι ἔχει ἀναφερθεῖ μποροῦμε νά συμπεράνουμε ὅτι ἡ ιδιότητα μέλους στό Π.Σ.Ε. προϋποθέτει τή συμφωνία μέ τίς συνταγματικές ἀρχές του, οἱ ὁποῖες ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τήν Ὁρθοδοξία. Τό Πατριαρχεῖο Μόσχας δέν πρέπει νά εἶναι μέλος μιᾶς ὁργάνωσης τῆς ὁποίας οἱ συνταγματικές ἀρχές ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τήν ὀρθοδοξία...

Ἐντούτοις, ἀπό τή δεκαετία του ’90 ἡ ἀντιοικουμενιστική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς ἄρχισε νά ἔχει ἀπήχηση ἐντός Ρωσίας, καί ἔτσι ἡ οἰκουμενιστική δραστηριότητα του Πατριαρχείου Μόσχας, ἐνῶ συνεχιζόταν ἀδιάκοπα, ἔγινε λιγότερο σημαντική. Κατά συνέπεια στήν 8η γενική συνέλευση τοῦ Π.Σ.Ε. στό Χαράρε τό 1999 ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἦταν ἀπλῶς συμβολική. Ἔτσι, στήν πρόσφατη (2006) γενική συνέλευση στό Πόρτο-Ἀλέγρε τῆς Βραζιλίας, ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἦταν πάλι τυπική. Προφανῶς, ἡ μικρή χαλάρωση στήν οἰκουμενιστική δραστηριότητα πρὸς τό τέλος τῆς δεκαετίας τοῦ ’90, πού προκλήθηκε κυρίως ἀπό τό κήρυγμα τῆς ἀλήθειας ἀπό τήν Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, ἔχει διαδεχθεῖ ἀπό τήν πιο ἀποφασιστική ἐπανάληψη τῆς δραστηριότητος

αὐτῆς, τώρα πού ἡ Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς ἔχει πλέον ἐξουδετερωθεῖ.

Οἱ ὑπερασπιστές τῆς ἔνωσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς μέ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας ἔχουν προσπαθήσει νά κάνουν χρήση τοῦ ἐγγράφου τῆς Ἰωβηλαίας Συνόδου τοῦ 2000 σχετικά μέ τίς σχέσεις μέ τούς ἑτεροδόξους, τό ὁποῖο συντάχθηκε ἀπό μιά μικρή ομάδα ἐπισκόπων καί παρουσιάστηκε στή Σύνοδο πρός ἔγκριση τήν πρώτη ἡμέρα. Σ' αὐτό τό ἐγγράφο ἔγιναν μικρές παραχωρήσεις πρός τούς ἀντιπάλους τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅπως ἡ ἐξῆς δήλωση: “Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πού δημιουργήθηκε ἀπό τόν Κύριο καί τό Λυτρωτή μας καί πληρώθηκε ἀπό τό “Ἅγιο Πνεῦμα...” “Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι Μία καί μοναδική...”, “Ἡ ἀποκαλούμενη ‘θεωρία τῶν κλάδων’, ἡ ὁποία ἐπιβεβαιώνει τήν κανονικότητα καί ἀκόμα καί θεία προέλευση τῆς ὑπαρξης τοῦ χριστιανισμοῦ ὑπό τήν μορφή τῶν ξεχωριστῶν ‘κλάδων’ ...εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτη”.

Ἐντούτοις, ὁ πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Ardov ἔγραψε: “Οἱ ‘φιλελεύθεροι πατριαρχικοί’ δέν θά ἀναστατωθοῦν ἰδιαίτερα, ὅσο οἱ αἵρετικοί στό ἀναφερθέν ἐγγράφο ἀποκαλοῦνται ‘ἑτερόδοξοι’, ἐνῶ οἱ κοινότητες τῶν Μονοφυσιτῶν ἀποκαλοῦνται Ἀνατολικές Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. Καί οἱ διάλογοι μέ τούς ἑτεροδόξους θά συνεχισθοῦν καί προτείνεται νά μὴν ἐγκαταλειφθεῖ τό Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλά νά μεταρρυθμιστεῖ”.

Ἄν καί ἔχει γίνει πολλή συζήτηση γιά τόν ἀντιοικουμενισμό στό Πατριαρχεῖο Μόσχας, ὅπως καί στή Σερβική Ἐκκλησία, εἶναι σημαντικό ὅτι μόνο ἓνας ἐπίσκοπος, ὁ Ἐπίσκοπος Βλαδιβοστόκ Βαρσανούφιος, καταψήφισε τό ἐγγράφο πού ἀναφέρεται στίς σχέσεις μέ τούς ἑτεροδόξους (ἔξι οὐκρανοὶ ἐπίσκοποι ἀπεῖχαν).

Ὁ Ἰλαρίων Ἀλφέγεφ Ἐπίσκοπος τοῦ Πατριαρχείου ἐξήγησε τήν προέλευση τοῦ ἐγγράφου σχετικά μέ τόν οἰκουμενισμό: “Τό θέμα τῶν διαχριστιανικῶν σχέσεων ἔχει χρησιμοποιηθεῖ ἀπό τίς διάφορες ομάδες (μέσα στήν Ἐκκλησία) ὡς φόβητρο στούς ἀντιστασιακοὺς πολέμους. Ἰδιαιτέρως, ἔχει

χρησιμοποιηθεῖ γιά νά ἐπικρίνει τούς ἡγέτες τῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι ὅπως εἶναι εὐρέως γνωστό, ἔχουν λάβει μέρος στίς οἰκουμενικές δραστηριότητες γιά πολλά χρόνια”.

Κατά τήν ἄποψη τοῦ Ἀλφέγεφ, “ὁ Οἰκουμενισμός ἔχει ἐπίσης χρησιμοποιηθεῖ ἀπό τίς ἀποσχισθεῖσες ομάδες, ὅπως ἡ Ρωσική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς καί οἱ Παλαιοημερολογίτες, γιά νά ὑπονομεύσουν τήν ἐμπιστοσύνη τῶν ἀνθρώπων στήν Ἐκκλησία”. Ἐπομένως ὑπῆρξε ἡ ἀνάγκη “τῆς διασάφησης στό ἐγγράφο τῆς θεολογικῆς βάσης τῆς στάσης τῆς Ρωσικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἐναντι τῆς ἑτεροδοξίας, δηλαδή γιατί χρειαζόμαστε καί ἐάν χρειαζόμαστε τόν διάλογο μέ μὴ ὀρθόδοξες ὁμολογίες, καί ἐάν ναι ποιά μορφή πρέπει ὁ διάλογος αὐτός νά ἔχει”.

Ὁ Ἀλφρέγιεφ ἀρνήθηκε νά ἀπαντήσῃ στήν ἐρώτηση ἐάν τό Συμβούλιο θά συζητοῦσε τό θέμα τῆς συμμετοχῆς τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας στό Π.Σ.Ε., ἀλλά εἶπε ὅτι τό Πατριαρχεῖο αἰσθάνθηκε ὑποχρεωμένο νά συνεχιστοῦν οἱ διαπραγματεύσεις μέ τούς προτεστάντες καί καθολικοὺς ἀντιπροσώπους στό Π.Σ.Ε. καί νά παραμείνῃ μέλος τῆς οἰκουμενικῆς ἐπιτροπῆς.

Μετά ἀπό τή Σύνοδο, δέν ὑπῆρξε καμία παύση στίς οἰκουμενικές δραστηριότητες τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Συνεπῶς στίς 18 Αὐγούστου 2000, ὁ Πατριάρχης Ἀλέξιος συμπροσευχήθηκε μέ τήν Ἀρμένιο Πατριάρχη καί στίς 21 Ἀπριλίου 2005, συνεχάρη τόν νέο Πάπα Βενέδικτο 16ο γιά τήν ἐκλογή του, καί τοῦ ἐξέφρασε τήν ἐλπίδα νά προσπαθήσῃ νά ἀναπτυχθοῦν οἱ σχέσεις τῶν δύο ἐκκλησιῶν. Ὄταν ρωτήθηκε πῶς ἀξιολόγησε τήν θητεία τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου τοῦ 2ου, ἀπάντησε: “Οἱ διδασκαλίες τῆς ἀγιότητάς του ὄχι μόνο ἔχουν ἐνισχύσει τήν πίστη τῶν καθολικῶν σέ ὅλον τόν κόσμον, ἀλλά συγχρόνως ἐνίσχυσαν τήν μαρτυρία τοῦ Χριστιανισμοῦ στό σημερινό σύνθετο κόσμο”.

Ὅλες αὐτές οἱ αἵρετικές δραστηριότητες ὑποπίπτουν ἄμεσα στόν ἀναθεματισμό τοῦ Οἰκουμενισμοῦ πού ἔγινε τό 1983 ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς καί πού ἐπιβεβαιώθηκε ἀπό τήν ἴδια

τό 1998 καί δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ἐάν ἐνωθεῖ μέ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας τώρα, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς ὄχι μόνο θά ὑποπέσει στά ἀναθέματα τῶν Οἰκουμενικῶν καί Πανορθόδοξων Συνόδων κατά σειρᾶς αἱρέσεων, ἀλλά καί στό ἴδιο τό ἀνάθεμα πού ἡ ἴδια ἐπέβαλλε τό 1983...

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ἐν κατακλείδι μποροῦμε νά διαπιστώσουμε ἀπό τά ἀνωτέρω ὅτι οἱ κύριοι ὅροι πού ἡ Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς ἔχει θέσει γιά τήν ἐνωση μέ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας ἀπό τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '90, ὅπως: Ἡ ἀπόρριψη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί τοῦ Σεργיאνισμοῦ, ἡ τιμή ὡς ἀγίων τῶν νεομαρτύρων ὄχι μόνο δέν ἔχουν ἐκπληρωθεῖ, ἀλλά οὔτε κἀν ἔχουν πλησιάσει στήν ἐκπλήρωσή τους. Ἀκόμη καί ἡ ὑποτιθέμενη τιμή τῶν νεομαρτύρων ὡς ἀγίων ἀπό τό Πατριαρχεῖο Μόσχας εἶναι περισσότερο ὑποβάθμιση παρά τιμή, καί περιλαμβάνει μιά ἀντίληψη γιά τό μαρτύριο καί τήν ὁμολογία τῆς πίστεως πού ὁδηγεῖ σέ νέα αἵρεση!

Ἀπό τά κριτήρια πού ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς ἔχει θέσει, καί ἀφήνοντας κατά μέρος ἄλλα σημαντικά ζητήματα πού δέν ἀναφέρθηκαν ἐδῶ (π.χ. σχέσεις μέ ἄλλες Γνήσιες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, ἡ προδοσία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς ἐντός τῆς Ρωσίας πού ἀποχώρησαν ἀπό τό Πατριαρχεῖο Μόσχας καί ἐντάχθηκαν σ' αὐτήν, ἡ ἀκραία ἠθική διαφθορά τῆς ιεραρχίας τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, οἱ πολιτικές ἀπαιτήσεις πού θά ἐπιβληθοῦν στήν Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς μετά τήν ἐνταξή της στό Πατριαρχεῖο Μόσχας, κ.λπ.). Γιά ὅλα αὐτά ἡ Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς δέν πρέπει νά ἐνωθεῖ μέ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας.

“Μποροῦν δύο νά συμπερευθοῦν ἂν δέν συμφωνοῦν;” Ρωτᾷ ὁ προφήτης Ἀμώς (3,3). Ἡ ἀπάντηση εἶναι σαφής: “Ὁχι. Ἡ ἐνότητα τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, **πρέπει νά**

στηρίζεται στήν ἐνότητα, στήν ἀλήθεια καί σέ καμία ἄλλη βάση. Ἐάν, ἀφ' ἑτέρου, ἐμεῖς διαπλάθουμε τήν κατανόηση τῆς ἀλήθειας σύμφωνα μέ τήν ἀνάγκη μας γιά συναισθηματική ἢ ἐθνική ἢ πολιτική ἐνότητα, τότε ὑποπίπτουμε στήν βλασφημία τῆς Ἀληθείας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἡ ἐνωση μέ τό Ὅποιο εἶναι ὁ στόχος ὁλόκληρης τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς.

Ἐάν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς ἐνωθεῖ μέ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας, θά ὑποπέσει σέ μιά σειρά τρομακτικῶν ἀναθεμάτων. Τά ἀναθέματα κατά τῶν αἰρετικῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀναθέματος τῆς ἰδίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς τό 1983. Τά ἀναθέματα κατά τοῦ Μπολσεβικισμοῦ καί ἐκείνους πού συνεργάζονται μαζί του (γιατί δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει καμία ἀμφιβολία τώρα ὅτι ἡ Ρωσία τοῦ Πούτιν εἶναι ὁ διάδοχος τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης). Τό ἀνάθεμα κατά τῶν καινοτόμων (τῶν ὁποίων ὁ κληρονόμος εἶναι ὁ Σεργיאνισμός). Τά ἀναθέματα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Κατακομβῶν κατά τοῦ Σεργיאνισμοῦ καί τό ἀνάθεμα κατά ἐκείνων πού “*ἀφήνουν τοὺς μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, καί στρέφονται στοὺς ψεύτικους μάρτυρες*” (ἡ κορωνίδα τῶν ὁποίων, ἀναμφισβήτητα, θά εἶναι Ρώσος Ἰούδας, ὁ ἴδιος ὁ Μητροπολίτης Σέργιος).

Δέν πρέπει νά ληφθεῖ σοβαρά οὔτε ἡ μεταϊόδοξη ἐκείνη σκέψη ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς εὐρισκόμενη ἐντός τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας μπορεῖ νά τό ἐπηρεάσει πρὸς τό καλύτερο. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς θά μποροῦσε νά ἐπηρεάσει τό Πατριαρχεῖο Μόσχας μόνο ὅταν ἦταν ἔξω ἀπ' αὐτό καί τό ἐπέκρινε ἀπό μιά θέση πραγματικῆς ἀνεξαρτησίας. Εὐρισκόμενη ἐντός τοῦ Πατριαρχείου, ἀπλῶς θά εἶναι τό ἀλάτι πού ἔχει χάσει τή γεύση του, γιά τό ὅποιο ὁ Κύριος τῆς Ἐκκλησίας εἶπε: “Ἐάν δέ τό ἄλλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδέν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καί καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων” (Ματθ. Ε' 13).

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΤΙ ΠΡΑΤΤΩΝ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΕΙ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ

Ἐκ διαφόρων ὁμιλιῶν τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
συλλεγὲν παρὰ Θεοδώρου¹.

Ὁ Χριστιανὸς διὰ νὰ κληρονομήσῃ τὴν αἰώνιον
ζωὴν πρέπει νὰ πράττῃ τὰ ἑξῆς:

1. Νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν μέ ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ
μέ ὅλην τὴν δύναμίν του, καὶ νὰ φυλάσῃ τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ, νὰ ἀγαπᾷ δὲ τὸν πλησίον του
(τὸν συνάνθρωπόν του), ὅπως ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτὸν
του, σύμφωνα μέ τούς λόγους τοῦ Κυρίου, ὁ
ὁποῖος εἶπεν· «Ἐάν τὰς ἐντολὰς μου τηρήσῃτε,
μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου» (Ἰωάν. ιε' 10). Θά μεί-
νετε δὲ εἰς τὴν ἀγάπην, πού σᾶς ἔχω, ἐάν φυλά-
ξετε τὰς ἐντολὰς μου. Καί πάλιν· «Ἐν τούτῳ
γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐάν
ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰωάν. ιγ' 35). Μέ
αὐτό θά μάθουν ὅλοι ὅτι εἰσθε μαθηταὶ μου, ἐάν
ἔχετε ἀγάπην ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον.

2. Νὰ ταπεινῶνῃ τὴν ψυχὴν του ἐμπρὸς εἰς
τὸν Θεόν καὶ οὐδέποτε νὰ ὑψῶνῃ τὴν κεφαλὴν
ἐναντίον τοῦ πλησίον του. Διότι ὅπως λέγει ἡ
Γραφή «καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινω-
μένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει» (Ψαλ. ν' 19).
Καρδίαν, ἡ ὁποία συνετριβή καὶ ἐταπεινώθη ἀπὸ

τὴν θλίψιν διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ πλησίον του,
καὶ νὰ πενθῇ διὰ τὰς ἰδικὰς του ἁμαρτίας, νὰ
χαίρῃ ὅταν ὁ πλησίον του χαίρῃ καὶ νὰ μὴ λειώ-
νῃ ἀπὸ τὸν φθόνον διὰ τὴν εὐτυχίαν του· νὰ δέ-
χεται μέ ὑπομονὴν καὶ νὰ συμβουλεύῃ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι τὸν ἀντιστρατεύονται, καὶ νὰ κατέχεται
πάντοτε ἀπὸ τὸν πόθον καὶ τὴν δίψαν νὰ ἐκτελῇ
ἔργα δίκαια, ὡς θέλει ταῦτα ὁ Θεός· διότι αὐτός
θά διατηρήσῃ καὶ τὴν ψυχὴν του καθαρὰν.

3. Νὰ αἰσθάνεται εὐσπλαγχνίαν δι' ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην εὐσπλαγχνίας καὶ νὰ
διαθέτῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του διὰ τὴν εἰρήνην,
ὅπως τὴν θέλει ὁ Θεός, καὶ νὰ ἀγωνίζεται νὰ
ὀνομασθῇ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀκριβῶς διὰ τὰς προ-
σπαθείας του ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἀκόμη καὶ νὰ
ὑβρίζεται καὶ νὰ κατηγορεῖται καὶ νὰ διώκεται
καὶ νὰ θανατώνεται διὰ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θε-
οῦ καὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως εἰς τὸν Χρι-
στόν, διότι αὐτό εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή.

4. Νὰ καταπολεμῇ πᾶσαν αἵρετικὴν διδασκα-
λίαν καὶ νὰ ἀποδέχεται ὀρθῶς τὴν διδασκαλίαν

1. Οὗτος εἶναι ὁ Βυζαντινὸς πατρίκιος, ἑπαρχος, μάγιστρος καὶ λόγιος Θεόδωρος ὁ Δαφνοπάτης, περὶ τοῦ ὁποίου ποι-
οῦμεθα λόγον ἐν τῷ προλόγῳ (Migne, P.G., τόμ. ΙΧΙΙΙ, λόγος ΜΗ', σελ. 899-902).

της Ἀγίας Πίστεως περί της Ἀγίας Τριάδος.

5. Νά μελετᾷ διαρκῶς μέσα εἰς τήν καρδίαν του τήν ἀλήθειαν καί οὐδέποτε νά μολύνῃ τήν γλῶσσαν του μέ τό ψεῦδος καί οὐδέποτε νά κάνῃ κακόν εἰς τόν πλησίον του, ὅπως λέγει ἡ Γραφή.

6. Νά μή κατηγορῇ, νά μή ὀνειδίζῃ, οὔτε νά κάνῃ τίποτε ἄλλο ἀπό ὅσα ἀπαγορεύονται, ἀλλά νά τηρῇ μέ προσοχήν καί ἐπιμέλειαν τās ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ καί νά ἐκτελῇ αὐτάς.

7. Νά διδῇ ἐλεημοσύνην, ἔστω καί ἂν πρόκειται νά στερηθῇ ὁ ἴδιος, χωρίς καί νά ἀπλώνῃ τήν χεῖρα του διά νά ζητήσῃ καί ἀπό ἄλλους ἐνίσχυσιν διά τήν βοήθειαν αὐτήν. Νά διδῇ ἔνδυμα εἰς τόν μή ἔχοντα.

8. Νά εὐλογῇ, ὅταν ὑβρίζεται. Ὅταν ὑποχρεώνεται νά ἐκτελέσῃ μίαν ἀγγαρείαν, νά ἐκτελῇ περισσότερα ἀπό ὅσα τόν ὑποχρεώνουν νά κάμῃ, χωρίς νά ἐκφέρῃ οὐδένα αἰσχρόν ἢ βλάσφημον λόγον. Οὐδέποτε νά ὀρκίζεται, ἀλλ' ἕνα μόνον ὄρον νά γνωρίζῃ, τό νά λέγῃ τήν ἀλήθειαν καί νά ἐνδιαφέρεται πάντοτε δι' αὐτήν, νύκτα καί ἡμέραν, καί εἰς κανένα νά μή λέγῃ περισσότερα, σύμφωνα μέ τήν παραγγελίαν τοῦ Κυρίου, ἀπό τό ναί καί ἀπό τό ὄχι εἰς τās ἀποκρίσεις του.

9. Νά κινῇ τήν γλῶσσαν του εἰς τό νά ὑμνῇ τόν Θεόν, νά κλίνη τά γόνατα καί νά ὑψώνῃ τās χεῖρας καί τόν νοῦν του διά νά παρακαλέσῃ τόν Θεόν, νά χύνη δάκρυα κατανύξεως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

10. Νά σκέπτεται πάντοτε τόν θάνατόν του καί τήν Μέλλουςαν Κρίσιν, καί τήν ἀπολογίαν τήν ὁποίαν θά δώσῃ διά τὰ ἔργα του. Νά σκέπτεται πάντοτε τās ἁμαρτίας του, παρακαλῶν τόν Θεόν νά τοῦ συχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματά του.

11. Νά ἐκτελῇ καλὰ ἔργα μέ πᾶσαν ἐπιμέλει-

αν, χωρίς νά τὰ ἀναφέρῃ διαρκῶς ἢ νά τὰ ἐπιδεικνύῃ, ἢ νά καυχῇσιν δι' αὐτά, ὅπως ὁ Φαρισαῖος, ἀλλά τās καλὰς αὐτάς πράξεις του νά ἐνδιαφέρεται, ὅπως μόνον ὁ Θεός γνωρίζῃ, ὅστις καί θά ἀποδώσῃ εἰς τόν καθένα ἀνάλογα μέ τὰ ἔργα του.

12. Νά ἀποφεύγῃ τήν μέθην, τήν ἐπιορκίαν, τήν λαιμαργίαν, τήν ἄκαιρον φλυαρίαν, τόν φθόνον, τās ἔριδας, τήν κακίαν, τήν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι δευτέρα εἰδωλολατρία, τόν θυμόν, τήν ὀργήν, τήν πορνείαν, τήν μοιχείαν καί κάθε σωματικήν ἀκαθαρσίαν.

13. Νά μή χρησιμοποιοῦ μαγικά φάρμακα, νά ἀποφεύγῃ τās μαγείας, τούς μαγικούς ἐξορκισμούς καί τὰ γητεύματα. Νά προσπαθῇ ἡμέραν καί νύκτα νά ἐξαγνίσῃ τόν ἑαυτόν του, ὥστε νά μεταλαμβάνῃ ἐπαξίως τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

14. Νά γίνεται προστάτης τῶν ὀρφανῶν, τῶν χηρῶν καί τῶν ξένων. Νά μή στρέφῃ ἄλλοῦ τό πρόσωπον, ὅταν κάποιος τοῦ ζητῇ κάτι ἢ νά μή ἀρνεῖται νά δώσῃ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ζητεῖ δανεικά ἀπό αὐτόν, ἀλλά καί νά σχίξῃ κάθε ἄδικον χρεωστικόν ὁμολογόν. Ἐάν δέ συμβῇ νά ἔχῃ εἰς χεῖρας του καί κάποιο δίκαιον χρεωστικόν ὁμολογόν, νά μή τό περιφέρῃ καί τό ἐπιδεικνύῃ καί εἰς ἄλλους, ἐφ' ὅσον αὐτά τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνήκουν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τόν Θεόν καί ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔχει ὅ,τι ἔχει. Νά προσφέρῃ εἰς τόν Θεόν ὅ,τι ἔχει. Νά ζητῇ ἀπό τόν Θεόν νά τοῦ δώσῃ ὅ,τι τοῦ λείπει. Νά τιμᾷ τούς δοξάζοντας τόν Θεόν. Νά τιμᾷ τούς δούλους αὐτοῦ.

15. Νά αἰσθάνεται οἶκτον πρὸς τούς ἐχθρούς τῆς ἀληθοῦς Πίστεως διότι εἶναι ψυχικῶς τυφλοί, καί νά προσπαθῇ μέ ὅλας του τās δυνάμεις νά τούς ὀδηγήσῃ εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, νά ἀποστρέφεται ὅμως ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν εἰς τήν τύφλωσίν των, νά μισῇ δέ μέ τέ-

λειον μίσος εκείνους οί όποιοι μισοϋν τόν Κύριον.

16. Νά παραμένη πάντοτε αγαθός, εϋσεβής καί αγνός, ώσάν νά έχη διαρκώς μέσα του τόν Θεόν καί νά εΐναι όλόκληρος άφοσιωμένος εις τόν Θεόν. Είς κάθε ένέργειάν του νά κατευθύνεται από τήν ένθύμησιν τοϋ Θεοϋ καί τās έντολάς του, καί όταν εύρίσκεται εις άμηχανίαν καί όταν αναπαύεται, καί όταν σηκώνεται καί όταν τρώγη καί όταν πίνη καί καθ' όλην τήν ήμέραν, σύμφωνα μέ όσα λέγει ή Γραφή: «*Προωρώμην τόν Κύριον ένώπιόν μου διά παντός, ότι έκ δεξιών μου έστιν, ίνα μή σαλευθώ*» (Ψαλ. ιε' 8), "Εβλεπα διαρκώς έμπρός μου τόν Κύριον, διότι στέκεται εις τά δεξιά μου, ώστε νά μή ταραχθώ, καί: «*Φοβηθήτω τόν Κύριον πᾶσα ή γή, άπ' αύτοϋ δέ σαλευθήτωσαν πάντες οί κατοικοϋντες τήν οίκουμένην*» (Ψαλ. λβ' 8), "Ας φοβηθῇ τόν Κύριον πᾶσα ή γή, ἄς τρομάξουν Αϋτόν όσοι κατοικοϋν τήν οίκουμένην.

17. Νά μή διατηρῇ μνησικακίαν εις τήν ψυχήν του, διότι ό δρόμος τόν όποιον ακολουθοϋν οί μνησικάκοι οδηγεί εις τόν ψυχικόν θάνατον, αί δέ άμαρτίαι εκείνου ό όποιος συγχωρεΐ τόν πλησίον του, εάν τοϋ πταΐση εις κάτι, συγχωροϋνται από τόν Θεόν. Έάν δηλαδή δέν ένθυμηθώμεν τά άμαρτήματα τά όποια ἄλλοι διέπραξαν εις βάρος μας, οϋτε ό Θεός θά ένθυμηθῇ τά άμαρτήματα, τά όποια ήμεΐς εκάμαμεν πρός Αϋτόν.

18. Νά κρίνη δικαίως μέ τόν φόβον τοϋ Θεοϋ εις τήν ψυχήν του. Διότι τό δικαίωμα τῆς κρίσεως ανήκει μόνον εις τόν Θεόν: νά μή κατακρίνη ἄλλους διά τά άμαρτήματά των, ἥτοι νά μή τούς έξευτελίξη καί τούς άποστρέφεται, οϋτε νά έξετάξη μέ προσοχήν καί περιέργειαν τά κακά τοϋ πλησίον του, καί νά δικαιώνη τόν έαυτόν του, χωρίς νά βλέπη τās δοκούς πού εΐναι καρφωμένοι εις τούς όφθαλμούς του, αλλά νά βλέπη τά ἄχυρα πού ἔχουν εισέλθει εις τόν όφθαλμόν τοϋ πλησίον του, ἥτοι νά σχολιάξη τά μικρά έλαττώματα τών αδελφών του, πρᾶγμα τό όποιον έξοργίζει τόν Θεόν εις μεγάλον βαθμόν: δέν εΐναι δηλαδή όρθόν νά κρίνωμεν ήμεΐς τόν ξένον δοϋλον: δοϋλος δέ τοϋ Θεοϋ εΐναι κάθε άνθρωπος.

19. Νά κρίνη καί νά διορθώνη μέ αγάπην. Νά έλευθερώνη ένα άδικούμενον από τās χεΐρας εκείνου ό όποιος τόν άδικεί. Νά γίνεται πατήρ διά τούς άδυνάτους, καί όφθαλμός διά τούς τυφλούς, καί πόδες διά τούς χωλούς, όπως λέγει ή Γραφή. Εϋσεβές καί δίκαιον εΐναι τοϋτο, όταν

όμως γίνεται μέ τās επιβαλλομένας συμβουλās καί παραινήσεις, όπως λέγει καί ό μακάριος Άπόστολος Παϋλος: «*τριετίαν νύκτα καί ήμέραν οϋκ έπαυσάμην μετά δακρύων νουθετῶν ένα έκαστον*» (Πράξ. κ' 31), "Επί μίαν τριετίαν συνεχώς νύκτα καί ήμέραν δέν έπαυσα μέ δάκρυα εις τούς όφθαλμούς νά συμβουλευώ τόν καθένα από σᾶς.

20. Νά αποφεύγη τά αΐσχροά κέρδη, καί νά εΐναι ευλαβής καί όσιος, καί νά προσέχη εις τήν ανάγνωσιν, εις τās παρακλήσεις, καί τās συμβουλās καί τήν διδασκαλίαν, διδάσκων καί νουθετῶν τόν έαυτόν του σύμφωνα μέ όσα λέγει ή Γραφή, «*ἦτοι έν ψαλμοῖς καί ὕμνοις καί ὠδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καί ψάλλοντες έν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ*» (Έφ. ε' 19). Νά διέρχεται δηλαδή τήν ζωήν του μέ ψαλμούς καί ὕμνους καί ἄσματα πνευματικά, ψάλλον καί ὕμνων τόν Κύριον όχι μόνον μέ τό στόμα, αλλά καί μέ τήν καρδίαν.

21. Νά τιμᾷ εκείνους οί όποιοι τόν έγέννησαν, διά νά ζήση πολλά ετη έπάνω εις τήν γῆν, καί νά μή κακολογῇ τόν πατέρα ἥ τήν μητέρα του. Νά φροντίξη δέ καί διά τούς ιδικούς του υπηρέτας, αλλά πρό πάντων διά τούς υπηρέτας τῆς Πίστεως.

22. Νά μή παραλείπη νά συχνάζη εις τās εκκλησιαστικές συγκεντρώσεις, ἥτοι εις τās κοινάς συνάξεις καί προσευχάς, αλλά καί νά προσεύχεται δημοσίως έμπρός εις όλον τόν κόσμον πρός τόν Θεόν, καί νά μή περιφρονῇ τās σοφάς συμβουλās πού ἴσως θά τοϋ δώσουν, ἥ τά θεοσεβῆ διδάγματα: νά μή θεωρῇ άπίστευτα ἥ αδύνατα τά θαύματα καί τά έργα τοϋ Θεοϋ, τά όποια γίνονται καθ' εκάστην γενεάν, καί νά μή άσκη κριτικήν έπ' αϋτῶν.

23. "Όταν ενεργῇ ό άνθρωπος κατ' αϋτόν τόν τρόπον, καί όταν ἔχη τόν Θεόν διαρκώς εις τήν καρδίαν του, μέ φρόνησιν, θά κληρονομήσῃ τήν Βασιλείαν τών οϋρανών, ή όποια εΐναι προητοιμασμένη από καταβολῆς κόσμου διά τούς Άγίους, ή όποια τέλος δέν ἔχει, καί τήν όποίαν εϋχομαι νά κληρονομήσωμεν καί ήμεΐς όλοι, χάριτι καί φιλανθρωπίᾳ τοϋ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοϋ Χριστοϋ, ᾧ ἥ δόξα καί τό κράτος εις τούς αἰῶνας τών αἰώνων. Ἀμήν.

[«*Επιλογαί καί Ἀπανθίσματα*» Άγ. Ἰωάννου τοϋ Χρυσοστόμου έκδ. Μ. Συναξαριστοϋ (σελ. 540-543) Ἀθήναι]

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ*

Αναγινώσκοντες τούς Θεούς Ψαλμούς τοῦ προφητάνακτος Δαυὶδ εἰς τόν δεύτερον Ψαλμόν αὐτοῦ ἐδάφιον 12 εὐρίσκομεν τούς στίχους τούτους: «Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καί ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας».

Τούς στίχους τούτους ὑπέρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν θά ἔπρεπε σήμερον πάντες νά φέρωμεν συχνάκις εἰς τὰ χεῖλη ἡμῶν καί νά ἐξετάζωμεν τούτων τήν βαθυτέραν ἔννοιαν καί τί ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον οὗτοι ἐπιδιώκουν.

Ἐξηγοῦντες τούς στίχους τούτους εἰς τήν ἀπλουστεράν, θά ἔχωμεν αὐτούς ὡς ἑξῆς: Κρατήσατε σφιχτά τήν κατὰ Θεόν Διδασκαλίαν μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καί ἀπολεσθεῖτε ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Μάλιστα περί αὐτῆς τῆς παιδείας ὁμιλοῦν οἱ στίχοι οὗτοι. Παιδεῖαν ἐνταῦθα ὁ Θεός καλεῖ, διότι ὁ Θεός ὁμιλεῖ διά τῶν στίχων τούτων, οὐχί τήν μάθησιν τῆς τέχνης καί ἐπιστήμης, ἀλλά τήν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας μόρφωσιν τῆς καρδίας διά τῆς πίστεως εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν καί τῆς ἐργασίας τῶν καλῶν ἔργων, ἀπαιτούτων ἀγῶνας καί μόχθους πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κακοῦ καί χαλίνωσιν τῶν παθῶν. Ἡ μάθησις δέ αὕτη ὡνομάσθη παιδεία, διότι ἐκ παιδικῆς ἡλικίας πρέπει νά παιδεύσῃ, δηλαδή νά διδάσκωσιν οἱ γονεῖς, τὰ τέκνα καί οἱ διδάσκαλοι τούς καθηγητάς τήν εὐαγγελικὴν ἠθικὴν πρῶτον, καί εἴτα τὰς τέχνας ἢ ἐπιστήμας, διότι ἡ μέν μάθησις πλουτίζει μόνον τήν κεφαλὴν, ἡ δέ παιδεία εἶναι ὁ θησαυρός τῆς ψυχῆς. Καί ὁ Ἰσοκράτης συμφωνῶν εἰς ταῦτα λέγει: «Πεπαιδευμένους ὀνομάζω οὐχί τούς μαθόντας τέχνας ἢ ἐπιστήμας, ἢ ἔχοντας δυνάμεις τινάς (νοημοσύνην ἔκτακτον καί νοῦν ἐφευρετικόν) ἀλλά πρῶτον τούς γινώσκοντας, τὰ ἀληθῆ αὐτῶν συμφέροντα· δεύτερον τούς φυλάσσοντα δικαιοσύνην πρὸς ἀλλήλους· τρίτον τούς χαλινοῦντας τὰς ἡδονὰς των, τέταρτον τούς μὴ ὑπερφηανευομένους ἐν ταῖς εὐτυχίαις. Οἱ ταῦτα ἔχοντες οὗτοι εἰσιν οἱ φρόνιμοι καί τίμιοι ἄνδρες» (Ἰσοκρ. Παναθ. 1, σελ. 238).

Τήν Παιδεῖαν ταύτην ἐννοεῖ καί ὁ Μέγας Παῦλος λέγων πρὸς τοὺς Ἐφεσίους: «Ἀλλ' ἐκτρέφετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου».

Αὕτη ἡ παιδεία εἶναι ἡ σώζουσα τόν ἄνθρωπον, αὕτη διατηρεῖ τήν πρὸς τόν ἄνθρωπον εὐνοιαν καί συμπάθειαν τοῦ Θεοῦ. Αὕτη ὑπόσχεται εἰς τόν ἄνθρωπον ἥρεμον καί ἡσύχιον ζωὴν πλήρη εὐτυχίας καί χαρᾶς.

Τήν παιδεῖαν ταύτην ἐδείχθησαν ἐσχάτως ἀνίκανα καί ἀνάξια τὰ σχολεῖα νά μεταδώσωσιν εἰς τὰ παιδιά, ἀντιθέτως δέ κατὰ τό μᾶλλον ὁδηγοῦν αὐτά εἰς τόν ἐκφυλισμόν, τήν διαφθοράν καί τήν ἀπιστίαν.

Ἐπεβλήθη ὁθεν καί ἐπιβάλλεται εἰς τήν Ἐκκλησίαν ν' ἀναλάβῃ τό καθήκον τοῦτο, ἔστω καί ἂν αὕτη κτίξις καί

οἰκοδομῇ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ παιδὸς τό ἀγαθόν, τό ἠθικόν καί τό χριστιανικόν φρόνημα, καί ἀντιθέτως τό σχολεῖον καί ἡ κοινωνία κρημνίζῃ καί καταστρέφῃ.

Αὕτη εἶναι ἡ πνευματικὴ Μήτηρ, αὕτη ἐξαιρέτως τήν Ἑλληνικὴν φυλὴν τήν διέσωσε ἐκ τοῦ ὀλέθρου καί τῆς καταστροφῆς πολλάκις. Αὕτη καί σήμερον ἔγινε προστάτης τοῦ παιδὸς διὰ τῆς ἰδρύσεως τῶν Κατηχητικῶν ἢ Κυριακῶν Σχολείων, μέ τόν σκοπὸν νά σώσῃ καί πάλιν τήν φυλὴν μας.

Καί ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, ἃν καί διώκεται ἐπετέλεσεν ἰδίᾳ κατὰ τό λῆξαν Σχολικόν ἔτος λαμπρῶς καί λίαν ἐπιτυχῶς τό Θεῖον αὐτό ἔργον μέ τόν ζῆλον τόν ἔνθεον, τήν αὐταπάρνησιν καί τήν ἔμπρακτον διδασκαλίαν κυρίως τῶν Κατηχητῶν καί Κατηχητριῶν τῆς.

Ἐλειτούργησαν κατὰ τό ἔτος τοῦτο ἐν Ἀθήναις καί ἐν Πειραιεὶ τριάκοντα Κατηχητικά Σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἐνεγράφησαν πέντε χιλιάδες μαθητῶν καί μαθητριῶν.

Τὰ Κ. Σχολεῖα ταῦτα διεκρίνοντο εἰς Κατώτερα, Μέσα καί Ἀνώτερα, ἐπέδειξαν κατὰ τὰς ἐξετάσεις, αἱ ὁποῖαι μόλις τήν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔληξαν, ὅτι οἱ Κατηχηταὶ καί Κατηχήτριαι εἰργάσθησαν μετ' ἀπαράμιλλου ζήλου καί προθυμίας, οἱ δέ μαθηταὶ καί μαθητρίαι προήχθησαν θαυμασίως καί κατενόησαν ἀπολύτως τήν σπουδαιότητα τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, τοῦ ὁποίου τὰ μαθήματα παρηκολούθησαν ἀνελλιπῶς καί μετ' ἐπιμελείας ἀρίστης ἐπιδείξαντα δίψαν πραγματικὴν πρὸς αὐτά. Μοί ἐδόθη ἡ εὐτυχία νά παρακολουθῶ ὅλων τῶν Κ. Σχολείων τὰς ἐξετάσεις καί διὰ τοῦτο ὁμιλῶ μετὰ βεβαιότητος περί τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ.

Ἐνεκεν τούτου ἐκφράζω τήν εὐαρέσκειαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἰδιαίτερος τήν ἡμετέραν πρὸς τοὺς ἀκαμάτους καί ζηλωτάς Κατηχητάς καί τὰς Κατηχητρίας διὰ τό ὥραϊον τους ἔργον, δι' ὃ ἀπὸ τοῦ Ὑψίστου καί Ἀγίου Θεοῦ θά λάβωσιν τήν ἀντιμισθίαν πολλαπλασιάσαντες τό δοθέν αὐτοῖς τάλαντον.

Εἰς δέ τοὺς μαθητάς καί μαθητρίας τὰς διαπύρους εὐχὰς μου πρὸς φωτισμόν καί τόν κατὰ Χριστόν καταρτισμόν αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζομεν τήν εὐαρέσκειαν ἡμῶν καί πρὸς τὰς Κυρίας τῆς Ἐφορείας τῶν Κατηχ. Σχολείων μας αἵτινες κατέβαλον πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς εὐώδοσιν τοῦ ὥραϊου αὐτοῦ ἔργου.

Ἀναμένομεν εἰδήσεις καί ἐκ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος σχετικὰς μέ τὰς ἐξετάσεις τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων διὰ νά ἐπανέλθωμεν περιγράφοντας εὐχαρίστως καί τὰς τούτων ἐπιτυχίας.

† Ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 53, ἔτος 9ον, Κυριακὴ 5 Ἰουλίου 1948, σελ. 8.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΖΗΛΩΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, εὐθύς μετὰ τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν, ὀλιγώτεροι τῶν εἴκοσι ἀγιορεῖται πατέρες ἐξεληθόντες τοῦ Ἀγ. Ὄρους κατώρθωσαν ἐντός ὀλίγων ἐτῶν νὰ γιγαντώσουν τὸ κίνημα ὑπὲρ τῶν πατρῶων παραδόσεων τῶν Γ.Ο.Χ. ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν ἀνά τὴν ἐπικράτειαν 800 «παραρτήματα» ἥτοι, κοινότητες εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐὰν ἀναλογιστοῦν καλῶς οἱ σημερινοὶ διώκται τῶν Ζηλωτῶν τὰς συνεπείας ἀπὸ τὴν τυχόν ἐκπλήρωσιν τῶν διαθέσεών των. Πλέον τῶν 150 Ζηλωταὶ Ἱερομόναχοι καὶ Μοναχοὶ θὰ κατακλύσουν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, οἱ ὅποιοι μέ τὸν φωτοστέφανον τοῦ ὁμολογητοῦ θὰ κηρύττουν ἐναντίον τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. θὰ πλουτίσῃ. Θὰ καλυφθοῦν μεγάλα ἐφημεριακὰ κενὰ καὶ νέα μοναστήρια θὰ ἰδρυθοῦν. Οἱ ἐξορισθέντες ἀγιορεῖται θὰ γίνουν πόλος ἑλξεως πολλῶν εὐσεβῶν νεοημερολογιτῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἐντάσσονται εἰς τὰς τάξεις τῶν Γ.Ο.Χ.

Ἀκόμη, ὅταν ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀντίδρασιν τῶν ζηλωτῶν, θὰ σπεύσῃ μέ ἀχαλίνωτον ὁρμὴν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν οἰκουμενιστικῶν του σχεδίων. Γεγονός τὸ ὅποιον θὰ ἐξωθήσῃ μέγα μέρος τῶν συντηρητικῶν νεοημερολογιτῶν εἰς τὴν ἔνταξιν των εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος θὰ ἀπωλέσῃ τὴν ζῶσα συνείδησιν αὐτοῦ. Οἱ Μοναχοὶ θὰ καταντήσουν ἀπλοὶ φύλακες ἱστορικῶν μνημείων. Ὁ λόγος των διὰ θέματα πίστεως δέν θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος θὰ καταντήσῃ ἀπὸ τόπος

ασκήσεως καὶ ἀγιασμοῦ, εἷς γραφικός τουριστικός προορισμός, ὅπως περίπου τὰ Μετέωρα.

Ἡμεῖς ὡς Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, θέλομεν νὰ παραμείνῃ τὸ Ἅγιον Ὄρος τόπος ἀγιασμοῦ καὶ ἀσκήσεως καὶ νὰ μὴν ἔχῃ τὸ ἄδοξον τέλος ἄλλων μοναστικῶν κέντρων τῆς Ὁρθοδοξίας. Πλὴν, ἐάν τοῦτο συμβῇ, ἅς γνωρί-

ζουν ὅσοι τὸ ἐπιδιώκουν, ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. θὰ εἶναι ὀφελυμένη.

Τῶν ἀειμνήστων κεκοιμημένων ζηλωτῶν ἀγιορειτῶν πατέρων εἴη ἡ μνήμη αἰωνία, τῶν δὲ ζώντων, ὁ Κύριος ἔσται βοηθός.

Ἀμήν.

Ἱερομόναχος Ἱερώνυμος Ἀγιορείτης

Ὁ Ἱερομόναχος Ἱερώνυμος Πνευματικός κατήγετο ἐκ τῆς νήσου Κρήτης. Τὸ 1879, εἰς ἡλικίαν μόλις 13 ἐτῶν, ἐγκατέλειψε τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα, γονεῖς καὶ οἰκείους καὶ μετέβη εἰς Ἅγιον Ὄρος, εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Παύλου, ὅπου καὶ ἐμόνασεν. Ἀργότερον, ὅταν ἔφθασεν εἰς κατάλληλον ἡλικίαν, ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ ἔπειτα Ἱερεύς. Μετέπειτα ἔλαβε καὶ τὸ ὀφίκιον τοῦ Πνευματικοῦ.

Ἡ μεγάλη ἀσκητική του διαγωγή, ἡ ἀγάπη του πρὸς ἅπαντας, ἡ ταπεινότης του, ἡ συνεχὴς ἐνασχόλησίς του μετὰ τὴν νοερὰν προσευχήν καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρεταὶ του, τὸν ἀνέδειξαν -μετὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ- ὀνομαστόν Πνευματικόν διὰ τὴν διάκρισιν καὶ τὸ διορατικόν του χάρισμα.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἑορτολογικῆς καινοτομίας, εὐρέθη εἰς Ἀθήνας πρὸς θεραπείαν βαρείας ἀσθενείας τῶν ὀφθαλμῶν του, πλὴν ἡ πάθησις αὐτῇ τοῦ ἐστέρησε ἐντελῶς τὸ φῶς του. Τυφλὸς ὢν κατὰ τὸ σῶμα, ἀνεδείχθη διορατικός κατὰ τὸ πνεῦμα.

Μὴ δυνάμενος νὰ ἱεουργῇ, ἀφοσιώθη εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξομολογήσεως τῶν πιστῶν, διδάσκων καὶ νουθετῶν αὐτοὺς νὰ παραμείνουν πιστοὶ εἰς τὰς πατρῴας παραδόσεις.

Μὲ τὴν εὐλογίαν του ἰδρύθη τὸ 1930 ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν εἰς τὴν ὁποίαν καὶ διέμενε ἔκτοτε, προσδεχόμενος καθημερινῶς ἑκατοντάδας πιστοὺς οἱ ὅποιοι ἤρχοντο διὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν. Τόσοι πολλοὶ προσήρχοντο πρὸς ἐξομολόγησιν, ὥστε αἱ Μοναχαὶ ἔδιδον εἰς αὐτοὺς ἀριθμοὺς προτεραιότητος πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐξομολογουμένων εἰς αὐτὸν ὡμολόγουν

περὶ τοῦ διορατικοῦ χαρίσματος τοῦ πατρὸς Ἱερωνύμου. Ὅπως ἦτο ἐπόμενο, τὸ γεγονός τοῦτο προεκάλεσε τὴν μὴνιν τοῦ σχισματικοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ ὁποῖος προσεπάθησε νὰ συλλάβῃ καὶ ἀπελάσῃ αὐτὸν εἰς Ἅγιον Ὄρος δίχως ἐπιτυχίαν.

Τὴν 12ην Ἀπριλίου 1932 ἄγνωστός τις προσέφερεν εἰς αὐτὸν πορτοκάλια πλήρη δραστικοῦ δηλητηρίου. Ὁ πατὴρ Ἱερώνυμος ἔφαγεν ἐξ αὐτῶν καὶ εὐθὺς κατελήφθη ὑπὸ σφοδρῶν πόνων καὶ μόλις μετὰ βίας διεσώθη ἐκ τοῦ θανάτου μεταφερθεὶς ἐγκαίρως εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Οἱ ἱατροὶ διέγνωσαν δηλητηρίασιν ἐξ ἰσχυροτάτης δόσεως στριχνίνης.

Ὁ πατὴρ Ἱερώνυμος παρέμεινε ἄκαμπτος εἰς τὴν ἀσκητικὴν του διαγωγὴν καὶ ἀκραιφνὴς εἰς τὰ τῆς πίστεως μέχρι τέλους. Πάντοτε συνεβούλευε τὰ πνευματικά του τέκνα νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τοὺς καινοτόμους καὶ οὐδὲ εἰς περίπτωσιν κινδύνου θανάτου νὰ λαμβάνουν μυστήρια ἐξ αὐτῶν.

Ἐκοιμήθη τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1943, ἀφοῦ ἐκοινώνησε τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Αἱ τελευταῖαι του λέξεις ἦσαν: «Σώζεσθε, παιδιά μου, σώζεσθε...». Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία του ἐψάλη τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1943 χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστούμου.

Τοῦ μακαριστοῦ πατρὸς Ἱερωνύμου Ἱερομονάχου εἴη ἡ μνήμη αἰωνία. Ἀμήν.

[Τὰ στοιχεῖα ἐλήφθησαν ἐκ τῶν «Πατρίων» τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πενταπόλεως κυροῦ Καλλιοπίου, τομ. Α', Πειραιεύς 1987, σσ. 120-143]

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Ο 'Αρχιεπίσκοπος της 'Αγγλικανικής 'Εκκλησίας κ. Ρόουαν Ούιλλιαμς ἔχει ἐπιδοθῇ εἰς ἀγῶνα καταπλήξεως τοῦ ποιμνίου του. 'Από καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκτοξεύει κατὰ τῆς κεφαλῆς των ἐξωφρενικάς δηλώσεις διὰ διάφορα ζητήματα καὶ πρὶν οἱ καημένοι νὰ προφθάσουν νὰ συνέλθουν, ἄλλο πλήγμα ἔρχεται.

Εἰς συνέντευξίν του εἰς τὸ BBC ὁ 'Αγγλικανὸς 'Αρχιεπίσκοπος ἐδήλωσεν ὅτι: «Οἱ τρεῖς μάγοι μὲ τὰ δῶρα, τὸ ἄστρο τῆς Βηθλεέμ, ἡ φάτνη μὲ τὰ βόδια: ὅλα αὐτὰ ἦταν ἕνας μύθος. Χρήσιμος μὲν ἀλλὰ μύθος...» (Βλ. «'Ορθόδοξο Κόσμο» ἀ.φ. 4, τῆς 24.12.2007, σελ. 7)! 'Αγαπητὲ κ. Οὐίλλιαμς, οἱ τρεῖς μάγοι, τὸ ἄστρον τῆς Βηθλεέμ καὶ ἡ φάτνη ἀναφέρονται εἰς τὰ 'Ιερά Εὐαγγέλια. 'Εὰν σεῖς, 'Αρχιεπίσκοπος καὶ ποιμὴν -ὑποτίθεται- 'Εκκλησίας ἡ ὁποία θέλει νὰ λέγεται χριστιανικῆς, θεωρεῖτε μύθους αὐτὰ τὰ ὁποία ἀναφέρει ἡ Καινὴ Διαθήκη, τότε ὁ λύκος ποῖος εἶναι; Λύκος, λοιπὸν καὶ οὐχὶ ποιμὴν. Λύκος ὁ ὁποῖος ἀπέβαλε καὶ τὴν δορὰν τοῦ προβάτου. Πλὴν διὰ τοὺς φιλτάτους Πατριάρχας τοῦ δυσμοῖρου γένους μας, «ἀδελφός ἀγαπητός ἐν Χριστῷ»...

✓ Ο αὐτὸς λυκοποιμὴν κ. Οὐίλλιαμς εἶχε δηλώσει προηγουμένως ὅτι τὸ ποιμνίό του «πρέπει νὰ μιμηθεῖ τὶς συνήθειες τῶν Μουσουλμάνων ὅπως νὰ προσεύχονται πέντε φορές ἡμερησίως μὲ στόχο νὰ ἐντάξουν τὸν Θεὸ στὴν καθημερινότητά τους» (RNN, 26.11.2007)! Εἶναι ἀπολύτως φυσικὸν ἀφοῦ δὲν δέχονται ἀγίους οἱ 'Αγγλικοί, νὰ μὴν ἔχουν παραδείγματα πρὸς μίμησιν. Τοιοῦτοτρόπως στρέφονται ἀλλοῦ πρὸς ἀναζητήσιν προτύπων ἀκόμη καὶ -ὅπως ὁ 'Αρχιεπίσκοπός τους ὑποδεικνύει- πρὸς τοὺς Μωαμεθανούς.

Δέν εἶναι τυχαῖον ὅτι οἱ 'Αγγλικοὶ εἶναι πλέον μειονότης εἰς τὴν 'Αγγλίαν. Συμφώνως μὲ προσφάτους στατιστικὰς βρετανικῶν ἐφημερίδων οἱ λατίνοι ἐν Βρετανίᾳ (οἱ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐκκλησιαζόμενοι) πλέον ὑπερτεροῦν τῶν ἀντιστοιχῶν ἀγγλικανῶν. 'Ακόμη καὶ ὁ πρῶν Πρωθυπουργὸς τῆς Μ. Βρετανίας, προεσεχώρησεν εἰς τὸν λατινισμόν (Βλ. RNN, 22.12.2007).

✓ Ο Πατριάρχης Μόσχας 'Αλέξιος ἐδήλωσεν ὅτι «οἱ 'Ορθόδοξοι 'Εκκλησίαις πρέπει πρῶτα νὰ ἐπιλύσουν τὶς διαφορὰς τους καὶ μετὰ νὰ ἀρχίσει διάλογος μὲ τοὺς Καθολικούς» (Βλ. «'Ορθόδοξο Κόσμο» ἀ.φ. 4, τῆς 24.12.2007, σελ. 7). Ο κ. 'Αλέξιος ἀναφέρεται εἰς τὰς διοικητικὰς διαφορὰς του μετὰ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου. Τὸ ὅλον ἐνδιαφέρον τῶν ἡγετῶν τῆς «ἐπισήμου

'Ορθοδοξίας», ἐπικεντροῦται εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἐπιρροῆς των. Οὐδένα ἐνδιαφέρον εἰς τὰ τῆς πίστεως.

✓ Τὸ Πρωτοβάθμιον διὰ Πρεβυτέρους Συνδικὸν Δικαστήριον, συνεδριάσαν τὴν 3/16-11-2007, εὐρέθη εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἐπιβάλλει ὁμοφώνως εἰς τὸν 'Ιωακείμ Εὐαγγελᾶτον κάτοικον 'Ιερᾶς Μονῆς 'Αγίου Παντελεήμονος Λυκοχοροῦ Πατρῶν τὸ ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς 'Ιερωσύνης ὑπουργήματος. Τοῦτο, διότι διὰ πλῆθος κανονικῶν παραβάσεων καταδικασθεὶς διὰ προηγουμένης ἀποφάσεως εἰς τὸ λίκν ἐπιεικὲς ἐπιτίμιον τῆς ἐπὶ ἐξάμηνον ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ τὴν διόρθωσιν ὅλων τῶν κακῶς κειμένων διὰ τῶν ὁποίων προεκαλεῖτο ὁ εὐλογος σκανδαλισμὸς τῶν πιστῶν, τοῦτος ὅχι μόνον δὲν συνεμορφώθη, ἀλλ' ἀπέστειλεν καὶ «ἀποκήρυξιν» ἐγκαλῶν τὴν 'Ιεράν Σύνοδον μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἐπὶ αἰρέσει! ('Εὰν, βεβαίως, ἡ 'Ιερά Σύνοδος εἶχε ἀποφανθεῖ ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός του, τότε προφανῶς θὰ ἦτο δι' αὐτὸν 'Ορθοδοξοτάτη!) Καὶ ἡ «αἵρεσις» ἡμῶν εἶναι κατ' αὐτὸν τὸ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζομεν κάθε σχισματικὴν παλααιοημερολογιτικὴν ὁμάδα ὡς 'Εκκλησίαν. Προφανῶς, τὸ τοιοῦτον «ὀρθόδοξον» φρόνημα ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν παραφυάδα τῶν Μακαριτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εὗρε καταφύγιον, ὅπως καὶ ὁ κάθε τοιοῦτος, ἀτάκτως περιπατῶν, κληρικός.

✓ Τινὲς δυστυχῶς κατηγοροῦν τὴν 'Ιεράν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., διότι δὲν ἀπηγόρευσε τὴν παραλαβὴν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τῶν νέων διαβατηρίων τῆς 'Ελληνικῆς Δημοκρατίας. 'Ανασύρουν δὲ παλαιότερας ἀποφάσεις καὶ ἐγκυκλίους αὐτῆς, διαπιστοῦντες ἀντίθεσιν παλαιότερων καὶ νεωτέρων ἀποφάσεων. Εἰς ἀπάντησιν τῶν αἰτιάσεων αὐτῶν, ἀναφέρομεν ὅτι ἡ ἀντίθεσις τῆς ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς διαβατήρια ἢ ταυτότητας αἱ ὁποῖαι περιέχουν τὸν δυσώνυμον ἀριθμὸν τοῦ ἀντιχρίστου, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύει. Τὰ νέα διαβατήρια, ὅμως δὲν περιέχουν τοῦτον, οὔτε διὰ τῆς μορφῆς τοῦ γραμμωτοῦ κώδικος, οὔτε ἐντὸς τοῦ μικρο-ἠλεκτρονικοῦ κυκλώματος, οὔτε μὲ ἄλλην τινα μορφήν. Συνεπῶς δὲν ὑφίσταται λόγος ἀπαγορεύσεως τῆς παραλαβῆς των ἀπὸ τὰ μέλη τῆς 'Εκκλησίας μας.

Οἱ 'Επίσκοποι, ὡς σκοποὶ ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τῆς 'Εκκλησίας, πρέπει νὰ ἔχουν ὑπεύθυνον στάσιν καὶ νὰ μὴ σημαίνουν συναγερμὸν ἄνευ πραγματικοῦ κινδύνου, διότι ἂν πράττουν τοιοῦτοτρόπως, ὅταν ἔλθῃ πράγματι ὁ κίνδυνος, τότε θὰ κινδυνεύουν νὰ μὴ γίνουν πιστευτοί.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

► Μέ την άθροιά προσέλευσιν τῶν φιλεόρτων χριστιανῶν τιμήθηκε τήν Τρίτη 22-8/4-9 ἡ δευτέρα πανήγυρις τοῦ Ἱ. Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Δήμου Ἀγ. Παρασκευῆς πού πανηγυρίζει κατ' ἔτος τήν σύναξη τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Παναγίας Προυσιωτίσσης. Δυναμική ὑπῆρξε ἡ συμμετοχή τοῦ Ἱεροῦ κλήρου.

Ὁμοίως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐόρτασε καί ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναός Παναγίας Προυσιωτίσσης Κινέτας μέ κάθε λαμπρότητα. Στήν ἱερά πανήγυρη συνειροῦργησαν ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Χριστόδουλος Καραΐσκος καί ὁ πανοσιώτατος Ἱερομ. Κύριλλος Μιχάλης.

► Τήν Πέμπτη 24-8/6-9 πανηγύρισε ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ Κερατσινίου. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέσθηκε ὁ Μ. Ἑσπερινός στόν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος καί ἀκολούθως πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευσις τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης στήν ὁποία ἔλαβαν μέρος, ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ὡς ἀναφορᾶς ὑπῆρξε ἡ ἐκπροσώπησις τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καθῶς καί ἡ συμμετοχή τοῦ Ἱ. Κλήρου καί τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος.

Τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης χοροστάτησε στήν Θ. Λειτουργία, μετά τό πέρας τῆς ὁποίας, ἡ δραστήρια ἐκκλησιαστική ἐπιτροπή παρέθεσε τράπεζα ἀγάπης.

► Τήν Κυριακή 27-8/9-9 πανηγύρισαν τήν ἐτήσια πανήγυρί τους, τό Ἱ. Ἡσυχαστήριον Ἀγ. Φανουρίου

οῦ Σαλαμίνος καί οἱ ὁμώνυμοι Ἱ. Ναοί Κορωπίου καί Γλυφάδος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ἡσυχαστηρίου τῆς Σαλαμίνος. Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ οἰκείου ἱεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς προέστη εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό καί ἐν συνεχείᾳ τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἱ. εἰκόνης, στόν ἐορτάζοντα Ἱ. Ναό Ἀγ. Φανουρίου Κορωπίου. Ὁμοίως τήν παραμονή τῆς αὐτῆς ἐορτῆς, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, κατὰ παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου, προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καί τῆς Ἱ. Λιτανείας τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τοῦ Ἀγ. Φανουρίου, εἰς τόν ὁμώνυμο ἐορτάζοντα Ἱ. Ναό Γλυφάδος.

► Τήν Τετάρτη 29-8/11-9 ἐόρτασαν οἱ ἱστορικοί Ἱ. Ναοί Τιμίου Προδρόμου Λουτουφίου Βοιωτίας καί Μεσορόπης Καβάλας. Στήν πανήγυρη τοῦ πρώτου Ναοῦ προέστη συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ ἱ. κλήρου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ εἰς τήν πανήγυρη τοῦ δευτέρου Ναοῦ, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως, κ. Γρηγόριος. Εἰς τήν λαμπρότητα τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Λουτουφίου, συνέβαλε καί ἡ παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερωντίου, πού ἔλαβε μέρος στόν Μ. Ἑσπερινό καί στήν λιτάνευση τῆς ἱ. εἰκόνης.

Ἡ λαμπρότητα καί ἡ ἀγαλλίασις ἦταν τά κύρια χαρακτηριστικά τοῦ ἱεροῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, ἐπικέντρο τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε ὅπως κάθε χρόνο ἡ ἀκμάζουσα Ἱ. Μονή Παναχράντου Μεγάρων.

Τῆς Ἱ. πανηγύρεως προέστη ὁ πνευματικός πατήρ καί κτήτωρ τῆς Ἱ. Μονῆς, Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ὑπό τιμίων ἱεραρχῶν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας, καθώς καί τοῦ ἱ. κλήρου.

᾽Ωσαύτως τήν Παρασκευή 8/21 Σεπτεμβρίου πανηγύρισε προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου ὁ Ἱ. Ναός Γεννήσεως Θεοτόκου Σερρών.

Εἰς τὰ πανηγυρίζοντα Ἱ. Ἑσυχαστήρια Γενέ-

θλιον τῆς Θεοτόκου Σάμου, Αἰγίνης καί Ροδοπόλεως ἱερούργησαν ἀντιστοίχως, ὁ πανοσιώτατος ἱερομ. Ἀγαθάγγελος Σαμαρᾶς, ὁ πανοσιώτατος ἱερομ. Σεραφεῖμ Κόμνιος καί ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Χαράλαμπος Χαμοσφακίδης.

➤ Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Μαξίμου ἐορτάστηκε τήν Πέμπτη 14/27 Σεπτεμβρίου ἡ παγκόσμιος ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν Εὐδόμου Θεσ/νικης.

➤ Τήν Παρασκευή 15/28 Σεπτεμβρίου πανηγύρισε ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Νικήτα Νικήτη Χαλκιδικῆς.

➤ Ἱερουργούντος τοῦ πανοσιολογιώτατου ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Γιαννακοῦ ἐορτάστηκε τήν Κυριακή 17/30 Σεπτεμβρίου ἡ μνήμη τῆς Ἀγ. Σοφίας εἰς τό ὁμώνυμο ναῖδριον τῆς ἀκριτικῆς Ἀμοργοῦ.

Τῇ ἀδείᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Παλ. Φαλήρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπανηγύρισεν τό ὁμώνυμον Ἱ. Ἑσυχαστήριον Σαλαμίνας, στό ὁποῖον ἱερούργησεν ὁ αἰδεσιμώτατος πρωθ. Γεώργιος Γκλέκας.

➤ Τήν Τρίτη 26-9/9-10 πανηγύρισε ἡ Ἱ. Μονή

Ἄγ. Ἰωάννου Θερμοπυλῶν. Τῆς Ἱ. πανηγύρεως προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

➤ Τὴν Κυριακὴ 1/14 Ὀκτωβρίου ἐπὶ τῇ συνάξει τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος Παναγίας Γοργοῦπηκόου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς Ἱ. Πανηγύρεως τῆς ὁμωνύμου Ἱ. Μονῆς Οἰνός. Ὁμοίως ἐόρτασαν καὶ τὰ Ἱ. Ἡσυχαστήρια Μεσαμπελιῶν Ἡρακλείου Κρήτης καὶ Μαρκοπούλου Ἀττικῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἀντιστοίχως ἱερούργησαν, ὁ πανοσιολογίατος ἀρχιμ. Ἀνδρέας Νταγκίνης καὶ ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς Δημήτριος Ραΐκος.

➤ Ἐξ ἀφορμῆς τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας Γοργοῦπηκόου, πού κατέχη ἡ Ἱ. Μονὴ Ἄγ. Μαρίνης Κερατέας ὡς ἱερόν φυλακτήριον, ἔχει καθιερωθεῖ τὸ πρῶτο Σάββατο τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ὡς δευτέρα πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς. Πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς 6/19 Ὀκτωβρίου στήν Ἱ. Μονὴ ἐτελέσθη κατὰ τὴν ἀγιορεϊτικὴ τάξιν Ἱ. ἀγρυπνία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πανηγύρισε καὶ ἡ Ἱ. Μονὴ Ἄγ. Σκέπης Δαφνίου. Τῆς Ἱ. πανηγύρεως προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ἐνῶ ἰδι-

αίτερη αἰγλή στήν πανήγυρη προσέδωκε ἡ παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου πού παρέστησαν συμπροσευχόμενοι εἰς τὸ Ἱ. Βῆμα.

➤ Γιά τρίτη συνεχῆ χρονιά, ὁ Χιακὸς εὐσεβὴς λαὸς ἐτίμησε ἱεροπρεπῶς τὴν μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς Παχωμίου τοῦ νέου. Ἡ ἱερά πανήγυρις ἐτελέσθη τὸ Σάββατο 14/27 Ὀκτωβρίου στήν σεβασμία Ἱ. Σκήτη Ἄγ. Πατέρων Χίου, προεξάρχοντος τοῦ τοποτηρητοῦ τῆς χηρευούσης Ἱ. Μητροπόλεως, Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου.

➤ Τὴν Παρασκευὴν 20-10/2-11 πανηγύρισε μέ κάθε ἱεροπρέπεια ἡ Ἱ. Μονὴ Ἄγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ. Τῆς Ἱ. πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερώντιος, ἐνῶ ἰδιαίτερη ἔμφαση προσέδωσε ἡ παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου, πού παρέστη συμπροσευχόμενος εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν Θ. Λόγον ὡς καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, πού συνιερούργησε μέ τὸν οἰκεῖο ἱεράρχην καὶ τὸν ἱερό κλῆρον τῆς Πειραικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Τοποτηρητής τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου, Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, τό βράδυ τῆς Πέμπτης 19-10/1-11 προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τῆς Ἱ. Ἀγρυπνίας, εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Ματρώνης Δίδυμα Χίου, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα, ἱεοῦργησε εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναό Ἀγ. Ματρώνης πόλεως Χίου.

► Ἱεροπρεπῶς ἑορτάσθη τὴν Πέμπτη 26-10/8-11 ἡ μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Δημητρίου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἱ. πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Δημητρίου Κερατσινίου, στήν

ὁποία προέστη ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

Προεξάρχοντας τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, ἐώρτασε τὴν ἐτήσιαν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναός Ἀγίου Δημητρίου Καβάλας.

► Ἀγιοπρεπῶς ἑορτάσθη ἡ μνήμη τῶν ἱαματικῶν Ἀγ. Ἀναργύρων εἰς τὸν ἑορτάζοντα ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν Καρλοβάσου Σάμου. Τῆς Ἱ. πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὅστις πρὸς χαρὰν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Ἱ. πανηγύρεως, ἐτίμησε μέ τό ὀφθίκιον τοῦ ἀρχιμανδρίτου, τόν ἀκαταπόνητον ἐφημέριον π. Ἀγαθάγγελο Σαμαρᾶ.

► Μέ μοναστηριακὴ τάξη καὶ λαμπρότητα ἑορτάστηκε τὴν Τετάρτη 8/21 Νοεμβρίου ἡ σύναξις τῶν Ἀγ. Ἀγγέλων στίς Ἱ. Μονές Ἀγ. Ταξιάρχων Ἀθικίων Κορίνθου καί Νενήτων Χίου.

Εἰς μὲν τὴν πανήγυριν τῆς πρώτης, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βρεσθῆνης κ. Θεοδοσίου, ἐνῶ εἰς τὴν πανήγυριν τῆς δευτέρας προέστη ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

► Μέ τὴν ἀρμόζουσα ἐκκλησιαστικὴ εὐπρέπεια ἑορτάσθη τὴν Πέμπτη 9/22 Νοεμβρίου ἡ μνήμη τοῦ νεοφανοῦς Ἀγ. Νεκταρίου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, τὴν παραμονή τῆς ἑορτῆς, προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ εἰς τό ἑορτάζον Μητροπολιτικὸ Ἱ. παρεκκλήσιο Ἀγ. Νεκταρίου Χατζηκυριακίου Πειραιῶς, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ἱεοῦργησε στὸν Ἱ. Ναό Ἀγ. Ἀναργύρων Αἰγίνης.

Προεξάρχοντας τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαρθῶνος κ. Φωτίου, ἐτελέσθη ἡ ἐτήσια πανήγυρις τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Νεκταρίου Ρόδου. Ὁμοίως ἐόρτασαν καὶ ἐτίμησαν τὴν μνήμη τοῦ θαυματουργοῦ ἁγίου, ἡ Ἱ. Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας - Ἀγ. Νεκταρίου Ἀχαρνῶν καὶ τό Ἱ. Ἡσυχαστήριον Ἀγ. Νεκταρίου Ἀρτέμιδος.

► Τό Σάββατο 11/24 Νοεμβρίου ἡμέρα τιμῆς καὶ μνήμης τοῦ Ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, πανηγύρισεν ὁ Ἱ. Ναός Βιλλίων, καὶ αἱ Ἱ. Μοναὶ Ἀμφιάλης καὶ Ἀνθούσης.

Συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναό Βιλλίων, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως, προέστη ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης.

Ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος

μετά τόν Μ. Ἑσπερινό τοῦ Ἱ. Ναοῦ Βιλλίων μετέβη εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἀνθούσης καί χοροστάτησε στόν Μ. Ἑσπερινό τῆς Ἱ. ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε στό περικαλλές καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς, πρὸς τιμὴ τοῦ μεγαλομάρτυρος καί θαυματουργοῦ Ἀγ. Μηνᾶ.

Προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γεροντίου ἐτελέσθησαν οἱ πανηγυρικές ἱερές ἀκολουθίες τῆς ἐορτάζουσας Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Μηνᾶ Κερασινίου. Ἰδιαίτερη λαμπρότητα προσέδωσε εἰς τήν Ἱ. πανήγυριν ἡ ἀπονομή τοῦ ὀφφικίου τῆς πνευματικῆς πατρότητος εἰς τόν ἀγαπητόν σέ ὅλους, ἐφημέριον τῆς Ἱ. Μονῆς, πανοσιώτατον ἱερομ. Στέφανον Τσίκουρα.

➤ Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, ὡς Τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος, τήν Δευτέρα, 13/26 Νοεμβρίου προέστη τῆς Ἱ. πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λαμίας.

➤ Ὡς ἐπιχώριος Μητροπολίτης τήν Τρίτη 14/27 Νοεμβρίου ὁ Σεβ. Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερρόντιος προέστη τῆς Ἱ. πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Φιλίππου Καμινίων.

➤ Ἱεουργοῦντος τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἱερέως Πε-

ριάνδρου Ἀθανασάκου ἐορτάσθησαν τήν Τρίτη 21-11/4-12 τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου εἰς τό ὁμώνυμον Ἱ. Παρεκκλήσιον Νεαπόλεως Νικαίας.

➤ Τό Σάββατο 25-11/8-12 ἡμέρα καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμη τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης ἐώρτασε ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναός Πατησίων. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό, χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ κατὰ παράκλησιν του τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς Ἱ. πανηγύρεως, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερρόντιος.

➤ Τήν Πέμπτη 30-11/13-12 ἱεουργοῦντος τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἐλευθερίου, πανηγύρισε ὁ Ἱ. Ναός Ἀγίου Ἀνδρέου Περιστερίου.

➤ Ἡ πρωτοφανὴς συμμετοχὴ τοῦ φιλεόρτου λαοῦ συνέβαλε στήν ἱεροπρέπεια καί τήν αἴγλη τῶν Ἱ. Ναῶν καί Μονῶν πού πανηγύρισαν κατὰ τήν ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Νικολάου.

Ὁ Μακαριώτατος προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, χοροστάτησε εἰς τόν Ἱ. Ναό Ἀγ. Νικολάου Χαϊδαρίου. Στήν λαμπρὴ ἐορτὴ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νικολάου Χαλιδουῶς Παιανίας, προέστη ὁ πολίος Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος. Προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερρόντιου, ἐτελέσθησαν οἱ ἐορτῆς Ἱ. ἀκολουθίες στόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναό Ἀγ. Νικολάου Κορυδαλλοῦ.

➤ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, προέστη τῶν Ἱ. Ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν.

Στόν Μ. Ἑσπερινό τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Παλ. Ἡρακλείου, κατὰ παράκλησιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

➤ Συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπο-

λίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, προέστη τήν Τρίτη 12/25 Δεκεμβρίου τῆς Ἱ. πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Ἐρυθρῶν.

Ὅμοίως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος προέστη τοῦ λαμπροῦ ἑορτασμοῦ τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνος.

➤ Ἡ ἑορτή τοῦ Ἀγ. Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου ἐορτάσθη πανηγυρικῶς εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν Ἀσπροπύργου. Ἡ Ἱ. πανήγυρις ἐτελέσθη, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

➤ Εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Ἀναργύρων Αἰγίνης τήν Κυριακή 17/30 Δεκεμβρίου ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἀγ. Διονυσίου Ἐπισκόπου Αἰγίνης. Τοῦ Ἱ. ἑορτασμοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος.

➤ Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος ὡς Τοποτηρητής Ἀνατ. Μακεδονίας καί Θράκης, προέστη τήν Παρασκευή 22-12/4-1 εἰς τήν λαμπρή ἑορτή τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας Κομοτηνῆς.

➤ Μέ κατάνυξη ἐορτάσθηκε στόν Ἱ. Ναό Ἀγ. Πατέρων Παιανίας τήν Τρίτη 26-12/8-1 ἡ ἑορτή τῆς Παναγίας Φωτοβόλουσας. Στόν Μ. Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, ὅστις κήρυξε καί τόν Θ. Λόγο, ἐνῶ συμπροσευχόμενος παρέστη καί ὁ οἰκείος Μητροπολίτης Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Πρός τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, μετὰ τό πέρας τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καί τῆς Λειτουργίας τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης πραγματοποιήθηκε ὡς μικρά Εὐχαριστία Ἱ. Ἀγρυπνία.

➤ Τήν Τετάρτη 27-12/9-1 οἱ Ἱ. Μονές Ἀγ. Στε-

φάνου Π. Ἡρακλείου καί Αὐλίδος ἐτίμησαν τήν μνήμη τοῦ προστάτου ἀγίου τους. Εἰς μέν τήν πρώτη, τό βράδυ τῆς παραμονῆς ἐτελέσθη ὑπό τοῦ Ἱ. κλήρου ἱερά ἀγρυπνία, ἐνῶ στήν πανήγυρι τῆς δευτέρας ἱερούργησε ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμ. Τιμόθεος Βλάχος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΝΕΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Εἶναι παρήγορο γεγονός, στούς δύσκολους χρόνους τούς ὁποίους ζοῦμε καί ὅταν βλέπουμε καθημερινά τίς ἡθικές ἀξίες νά ἐκμηδενίζονται καί τά ἰδανικά νά ἀπεμπολοῦνται νέοι ἄνθρωποι νά ἐμπνέονται ἀπό τό διαχρονικό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας καί νά συστρατεύονται ὡς θεοφόροι ὀπλίται τῆς παρατάξεως Κυρίου. Νέοι στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ εἶναι δύο νέοι κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας μας πού μέ τήν χειροτονία τους, ἐμπλούτισαν τόν ἱερό κλῆρο.

Πρῶτος χειροτονήθηκε ὁ εὐλαβέστατος **Νικόλαος Κουρουκλίδης**, στόν Ἱ. Ναό Τιμίου Σταυροῦ Εὐόσμου Θεσσαλονίκης. Ὁ νέος ἑγγαμος ἱερεὺς τήν Τετάρτη 29-11/12-12 ἐχειροτονήθη Διάκονος καί τήν ἐπομένη Πέμπτη 30-11/13-12 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος, ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Μαξίμου.

Κατά τήν κοσμοχαρμόσυνη ἑορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ὁ ἱερολογιώτατος Διάκονος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀμερικῆς καί ἀδελφός τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀναλήψεως Woodstock Νέας Ὑόρκης π. **Σάββας Ἀναστασίου**, ἔλαβε τόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης μετὰ ἀπό δετὴ εὐδόκιμη διακονία.

Ἡ χειροτονία ἐτελέσθη εἰς τό κατάμεστο περικαλλὲς Καθεδρικό Ἱ. Ναό Ἀγ. Μαρκέλλης Ἀστορίας, ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Πανήγυρις Προυσιωτίσσης, Τσακός 22-8-07

Ί.Ν. 'Αγ. Κοσμᾶ Κερατσινίου 23-8-07

Ί.Ήσυχ. 'Αγ. Φανουρίου Σαλαμίνος 26-8-07

Ί.Ν. 'Αγ. Φανουρίου Γλυφάδος 26-8-07

Ί.Ν. Τιμίου Προδρόμου Λουτουφίου 28-8-07

Ί.Ν. 'Αγ. Νικολάου Κορυδαλλού 6-12-07

ΕΝΤΥΠΙΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 123/2001
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 1734